

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 HAZİRAN-20 TEMMUZ 2026 | SAYI: 238

FİYATI: 20 TL

SARAY REJİMİNE KARŞI MÜCADELE ve BİRLEŞİK EMEK CEPHESİ

“Bugün, direniş hattı, gelişmektedir. İşçilerin, kadınların, gençlerin, kendi yaşam alanlarını savunanların mücadeleleri, henüz bir merkezden yönetilecek durumdan çok uzaktır. Ancak, direnişlerin karşısına Saray Rejimi, tüm devlet güçleri ile çıkmaktadır. Cepheleşmektedir. Örneğin Bay Kemal’in gerçek yüzü açığa çıkmakta, CHP içindeki NATO’cu kanat, kendini açıkça ifade etmeye başlamaktadır. Buna karşılık ise, Özgür Özel özenle Bay Kemal’e karşı açık bir saldırı yürütmese de kitleler ve CHP gençliği için Bay Kemal bir hain olarak, çok yerinde bir biçimde, adlandırılmaktadır.”

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ
MÜCADELE DERSİNİ ÖĞRETMENLER VERİYOR

SAYFA 16 | DOSYA
SENDİKAL ATALET VE DİSK GENEL-İŞ ÖRNEĞİ

SARAY REJİMİNE KARŞI MÜCADELE ve BİRLEŞİK EMEK CEPHESİ

Saray Rejimi, her yol ve araçla, devlet terörünün her türü ile saldırmaktadır. Bu saldırılar kendilerine yönelmeyince, birçok “demokrat”, tam bir hamkafalı gibi, ülkenin demokratik olduğunu, yasalarla yönetildiğini bir çeşit dua gibi tekrarlamaktadır.

İşçiler coplanmaktadır, öğrenciler tutuklanmaktadır, kadınlar her gösteride saldırıya uğrayıp yerlerde sürüklenmektedir, ülkenin hapishaneleri dolup taşmaktadır, her gün kaç kadın, her gün kaç işçi öldürülmektedir, her gün kaç çocuk kaçırılmaktadır... Ekmek pahalıdır ve emek ucuzdur. Tekellere para aktaran Saray, emeklilere açlığı reva görmektedir. Ülkenin yarısından fazlası açlık sınırının altında gelir elde etmektedir.

Ve tüm bu nedenlerle TC devleti, Saray Rejimi, her gün yeni saldırılar ortaya koymaktadır.

Seçimler, 2015 yılından beri hilelidir. Her yerel seçimde seçilen belediye başkanları kayyumlarla görevlerinden alınmaktadır. Bu şartlar altında, parlamentonun, seçimlerin ve burjuva partilerin eski anlamı ile bir parti olmadıkları açıktır. MHP, AK Parti, birer parti midir? Her burjuva partinin içinde ABD, İngiliz, Alman, İsrail ve Fransız istihbaratının ayrı ayrı güçleri odaklanmıştır ve her biri birer çetedir. Tarikatlar bu beş emperyalist gücün kontrolünde bir çete-holdingdir ve devletin içindedir. Yargı, polis teşkilâtının bir parçasıdır.

Tüm bunlara rağmen, “Türkiye laik, demokratik, sosyal bir hukuk devletidir” tekerlemesini söyleyenlere, en iyi ihtimalle, Saray’ın propagandacıları değilseler, hamkafalı denilebilir. Bu gidişle de olgunlaşmaları mümkün değildir.

Sınıf savaşı şiddetlenmektedir!

İşçilerin, kadınların, gençlerin eylemlerini bastırmak için tüm devlet güçleri hareket hâlinindedir. 1 Mayıs 2026’yı ele alın. Eğer Özel ve arkadaşları, korkmadan, devletten gelen uyarıları dinlemek yerine direniş hattının sesini dinleselerdi, bu kayyum, en azından bugün gündeme gelmezdi. Korkarak Saray’a doğru adım atan, oradan umudu olan, Saray’a karşı mücadelede tereddütlü olan, ilk darbeyi de yer.

İşçilerin, kadınların, gençlerin eylemleri karşısında Saray Rejimi, kriz ve savaş koşullarını da üstüne koyun, hiçbir muhalif sese tahammül edemez durumdadır. Bir yandan Saray Rejimi, CHP eli ile kitlesel direnişi kontrol altına almaya çalışıyor ama diğer yandan da toplumu esir almak için, burjuva muhalefete de saldırmaktadır.

İşçi sınıfı ile burjuvazi, onun makinası olan TC devleti, Saray Rejimi arasındaki savaş, Saray Rejiminin estirdiği devlet terörüne, bölgedeki savaş politikalarına, artan ekonomik ve siyasal krize bağlı olarak, bugün, bu aşamada Saray ile geniş bir nüfusun mücadelesine, Saray ile halkın mücadelesine dönüşmüştür.

Elbette bu savaş, gerçekte, işçi sınıfı ile, işçi sınıfının tüm toplumsal mütefikleri ile Saray Rejimi arasındadır. Ancak Saray Rejiminin baskı ve terörü, Saray Rejimine karşı mücadelenin cephesini genişletmektedir.

Kendi yaşam alanlarını savunan insanlar, gençler, kadınlar, işçiler, bazı küçük burjuva kesimler, Saray Rejimine karşı mücadele etme eğilimi göstermekte, en azından, kendini böylesi eylemlerin içinde bulmaktadır. Bu eğilime rağmen, Saray Rejiminin baskı ve şiddet politikaları, bu toplumsal kesimlerin içinden insanları korkutmakta ve geri durmalarına neden olmaktadır. Gazetecilere, CHP’ye dönük saldırılar, bu anlamda korkuyu büyütme amaçlıdır. Bunun için basın, onlarca, yüzlerce uzman devrededir.

CHP’nin yeni yönetimi, NATO tedrisatından geçmemiştir, henüz geçmemiştir. Bu nedenle Saray Rejimi (elbette Erdoğan değil, aynı zamanda NATO makinası, NATO’ya bağlı gerçek devlet makinası, 2023 sonrasında kurulan savaş kabinesi), durumdan rahatsız olmaktadır.

Biz devrimci işçiler, CHP’nin kuyruğuna takılmayı doğru bulmayız. Elbette CHP’ye dönük saldırılara karşı oluruz. Ama bizim yolumuz, direniş hattıdır, işçi sınıfının devrimci yoludur.

Bugün, Saray Rejimi ile başta işçi sınıfı, kadınlar ve gençler, yaşam alanlarını savunanlar arasında bir savaş söz konusudur. Saray Rejimi, bunu iç savaş olarak görmektedir ve bu nedenle

“iç cephe” kavramını kullanmaktadır. İçeride ve dışarıda savaş politikasının gereğidir bu. Bu aynı zamanda Saray Rejimine karşı daha geniş kitlelerin de rahatsızlığını beraberinde getirmektedir.

Saflar belirginleşiyor!

Siyasal olarak ifade edeceksek, burjuva demokratlar, küçük burjuvalar, liberaller, liberal sol, sosyalistler, komünistler Saray Rejimi’ne karşı geniş bir karşı cephe oluşturmaktadır.

Bu cephenin içinde yer alan her grubun, her siyasal eğilimin kendine has bir yolu vardır. Ama en genel anlamı ile bu yolları üç başlıkta toplamak mümkündür. Burjuva demokratlar, liberaller, Saray Rejimi’nin olağan bir seçimle, erken seçim veya zamanında seçim yolu ile değişmesini savunmaktadır. Bunu savunurken, olaylar onları doğrulamıyor, tersine Saray Rejimi onları şaşırtan adımlar atmaktadır. CHP’ye kayyum bunun bir göstergesi olmuştur. Onlara sorarsanız, “bu ülkede yasalar var”, “Atatürk’ün partisine saldıramazlar” gibi nedenlerle bunu yapamazlardı. Oysa yaptılar. Ve CHP merkezini teslim ettiler. Saray saldırdıkça, bunlar “ne yapalım devletin polisine karşı mı direneceğiz” demektedirler. Ve eğer Özgür Özel o an sokağa çıkıp, “Meclise yürüyorum,” demeseydi, bu safha kapatılmış olacaktı. Şimdi, CHP’yi fabrika ayarlarına döndürmek, Saray Rejimine göre şekillendirmek isteyecekler. Bu örnekte görüldüğü gibi, burjuva demokratlar, liberaller, Saray’ın kaybedeceği bir seçime gireceğini düşünmektedirler. Bu yolla, sürekli erken seçim demektedirler ve Saray Rejimine meşruiyet kazandırmaktadırlar. Tutarsızdırlar. İyi niyetli olanları hamkafalıdır, iyi niyetli olmayanları Saray’ın uzantılarıdır.

İkinci cephe, devrimci cephe. Bu cephe, Saray Rejiminin bir direnişle,

bir ayaklanma ile, genel grev ve genel direnişle yıkılacağını, bunun da sosyalist devrime ulaşacağını söylemektedir. Bu, işçi sınıfının devrimci yoludur. Biz devrimciler, biz komünistler, bunu gerçekleştirmek üzere, hem işçi sınıfının devrimci bir sınıf olarak örgütlenmesini hem de aynı anda birleşik emek cephesinin oluşturulmasını, bu yolla direniş hattının büyütülmesini savunuyoruz.

Üçüncüsü, bu iki yolun arasında yalpalayanlardan oluşmaktadır. Bunlar, eninde sonunda bu iki cepheden birinde yer alacaktır. Örneğin liberal sol, bugün seçimi bekleme hattına yakındır. Ancak, mücadelenin kendisi bir öğretmendir, gelişen devrimin kendisi en büyük öğretmendir. Saray Rejimine karşı mücadele, herkesi eğitmektedir.

Bugün, direniş hattı, gelişmektedir. İşçilerin, kadınların, gençlerin, kendi yaşam alanlarını savunanların mücadeleleri, henüz bir merkezden yönetilecek durumdan çok uzaktır. Ancak, direnişlerin karşısına Saray Rejimi, tüm devlet güçleri ile çıkmaktadır. Cepheler netleşmektedir. Örneğin Bay Kemal’in gerçek yüzü açığa çıkmakta, CHP içindeki NATO’cu kanat, kendini açıkça ifade etmeye başlamaktadır. Buna karşılık ise, Özgür Özel özenle Bay Kemal’e karşı açık bir saldırı yürütmese de kitleler ve CHP gençliği için Bay Kemal bir hain olarak, çok yerinde bir biçimde, adlandırılmaktadır. Liberallerin politik savunuları anlamını yitirmektedir. Özelleştirme saldırıları artık tepki çekmektedir.

İnatla ve sabırla, işçi sınıfının devrimleşmesini savunmak, bunu bizzat örgütlemek, Saray Rejimine karşı direniş genel grev ve genel direnişle birleştirmek üzere birleşik emek cephesini örgütlemek, tek çıkış yolu olarak ortaya çıkmaktadır. Saray Rejimine karşı her yol ve araçla, devrim hedefi ile mücadele etmek, gereklidir, zorunludur.

Kurtuluş yoktek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Doruk madencileri direnişi bırakmadı, kazandı

Hakları için eylem yapan Doruk Madencilik işçilerine verilen sözler tutulmayınca madenciler yeniden eyleme geçtiler, Beypazarı'ndan Ankara'ya yürüyüş başlattılar. Direnişi bırakmayan işçilerin 4 Haziran'da tüm alacakları hesaplarına yatırıldı.

Ödenmeyen ücretleri ve tazminat hakları için mücadelelerini sürdüren Doruk Madencilik işçileri 28 Nisan'da Çalışma, İçişleri ve Enerji Bakanlıklarının garantörlüğünde ödeme sözü verilmesinin ardından eylemlerine ara vermişlerdi. İşçiler ödemelerin yapılmaması üzerine yeniden eyleme geçerek Ankara'ya yöneldiler. Defalarca tuttıkları otobüsler iptal edilen işçilerin direnişi ülkenin dört bir yanından gelen desteklerle büyüdü. İşçi sınıfı, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri,

devrimciler madencilerin eylemine desteği yükselterek devam ettirdi. Bu dayanışma kazanımının önemli bir etkeni oldu.

Dayanışmaya gelenlere teşekkür

İşçiler daha önce verilen sözlerin tutulmadığını belirterek tüm hak ve alacakları hesaplarına geçmeden eylemlerine son vermeyeceklerini belirttiler. Bağımsız Maden İş Sendikası öncülüğünde direnen işçiler eylemlerini sonlandırırken direnişe destek veren, dayanışmaya gelen herkese teşekkür ettiler.

İşçi sınıfı direnerek, dayanışma ile kitlesel direniş hattı ile mücadele ettikçe kazanacak.

Doruk Madencilik işçilerinin alacaklarını kazanmasının ardından mücadeleye başka alanlarda devam edeceklerini belirten sendika genel başkanı Gökay Çakır, Edirne'de eylemlerini sürdüren Özşen Madencilik işçileriyle dayanışmak üzere bölgeye gideceğini açıkladı. Eylemlerinin ardından yapılan açıklamalarda Mehmet Türkmen de söz aldı. Birtek-Sen Genel Başkanı Türkmen'in yaptığı tarihî konuşma gazetemiz sayfalarında yer almaktadır.

Yine Doruk Madencilik yine hak gaspları

Doruk Madencilik bünyesinde çalışan Türk Maden-İş Sendikası üyesi işçiler, Yıldızlar SSS Holdingin önünde yapmayı planladıkları eylem için Beypazarı'ndan Ankara'ya yürüyüşe geçtiler. İşçilerin yürüyüşüne polisler tarafından izin verilmemesi üzerine çatışma yaşandı.

Nesko Maden işçileri de haklarını alamazlarsa Doruk Madencilik işçileri gibi süreci Ankara'ya taşımak istiyorlar.

Doruk Madencilik bünyesinde çalışan Türkiye Maden İşçileri Sendikası üyesi maden işçileri, "verilen sözlerin yerine getirilmediği" gerekçesiyle Ankara'nın Beypazarı ilçesinden yürüyüş başlattılar. Nisan ve mayıs ayında ödemelerin yapılacağı sözü alan işçiler haziran ortasında hâlâ ödemeler yapılmadığı için Yıldızlar SSS Holding önüne çağrı yaptılar. 12 Haziran'da işçilerin yürüyüşü polisin saldırısıyla kesildi.

İşçiler direnişlerine Beypazarı'nda yaptıkları oturma eylemi ile devam ediyorlar. Bugüne kadar sadece 130 işçinin haklarının ödendiği, 550 civarında işçinin kalan maaşları ve kıdem tazminatlarının ödenmesinin beklendiği belirtildi. 15 Temmuz'dan bu yana her cuma alacaklarının yatırılmasını beklediklerini belirten işçiler aileleriyle birlikte direnişe devam ediyorlar.

Doruk Madencilik sahibi Yıldızlar SSS Holding süreçle ilgili yaptığı açıklamada Türk Maden İş Sendikasına teşekkür etti!

Seramik, enerji, petrol, metalik madenler ve hizmet sektörlerinde faaliyet yürüten şirket, 2000 yılında başlayan büyüme faaliyetlerini 2005 yılında Yıldızlar SSS Holdingi kurarak genişletmiş. Şirketin bu büyümesinde bugüne kadar haklarını gasbettiği belirtilen 11 binden fazla işçinin payı olmalı.

"Doruk Madencilik A.Ş. olarak, son dönemlerde yaşanan mali zorluklar nedeniyle çalışma arkadaşlarımızın alacaklarının ödemelerinde gecikmeler yaşanmıştır. ... Ayrıca işçi-işveren diyalogunun sağduyu içerisinde sürdürülmesine katkı sunan Türkiye Maden İşçileri Sendikasına teşekkür ederiz."

Oturma eylemine katılan bir madenci annesi, "Çalışanlara pa-

ralarını vermiyorlar mağdur oluyorlar. İşçilere paralarını versinler," diye sitem etti.

Madenci çocuğu ise, "Allah büyüktür Sabahattin. Burada ayağım yanıyor şu an. Oturuyorum, ayağım yanıyor. Zor duruyorum vallahi ya. Utanılacak bir şey yaptığı, ayıp gerçekten," diye dert yandı.

Bir başka madenci çocuğu da, "Ne zaman babalarımızın hakları ödenecek? Biz ne desek boş oluyor ama bizim masum babalarımızı engellemek yerine, babalarımıza engel olanları engelleseler adillik olabilir," diye konuştu.

Gazetemiz yayına hazırlanırken madencilerin, eşlerinin ve çocuklarının Beypazarı'ndaki bekleyişi devam ediyordu.

Bağımsız Maden İş üyesi madencilerin gösterdiği gibi direniş sağduyu ile değil, ısrarla ve dayanışma ile kazanılabiliyor.

Nesko Maden işçileri Ankara'ya gidecek

Nesko Madenin Trabzon'da bulunan işletmesinde yerin 300 metre altında çalışan işçiler de aylardır ücretlerini alamadıklarını belirterek Meydan Park'ta basın açıklaması yaptılar.

Giresun Şebinkarahisar'da Yıldızlar SSS Holding bünyesindeki Nesko Madende çalışan işçiler, marttan bu yana maaşlarını alamadıklarını belirterek, ödeme yapılmaması hâlinde Doruk Madencilik işçileri gibi mücadeleyi Ankara'ya taşıyabileceklerini söylediler.

2009 yılından bu yana işletmede maaş düzününün sağlanmadığını söyleyen işçiler, şirketin sahayı devralmasından bu yana sürekli aynı sorunla karşı karşıya kaldıklarını belirttiler. Şu anda idarî izinli oldukları belirtilen işçiler bu iznin ne zaman biteceğini, işletmenin satılıp satılmayacağını da bilmediklerini söylediler.

Özşen Madencilik işçileri direnişlerinin 27. gününde kazandı

Edirne'de Özşen Madencilikte çalışan işçiler, ücret, mesai ve tazminatları için başlattıkları direnişlerinin 25'inci gününde 12 Haziran'da haklarını almak için kendilerini madene kapatarak açlık grevine başlamışlardı. Açlık grevlerinin üçüncü gününde valilik arabulucugunda patron ile yapılan görüşme ile haklarını aldılar.

Eski Tekirdağ AK Parti İl Başkan Yardımcısı Bekir Kiremitçi'ye ait Kiremitçiler Grubuna ait Özşen Madencilikte çalışan maden işçileri direnişlerini 25. günde yer altına taşıyarak açlık grevine başladılar.

"Nerede aç kaldıysak orada yok olalım"

Ücret, mesai ve tazminatlarını talep eden madenciler, "Ya haklarımız verilecek ya da buradan çıkmayacağız. Nerede aç kaldıysak orada yok olalım," dediler.

12 Haziran'da Cumhurbaşkanı'nın Edirne programına katılarak seslerini duyurmak ve haklarını aramak istedikleri için yola çıkan işçilerin Uzunköprü'de önleri kesildi. Yürümek isteyen işçilere saldıran jandarma yerlerde sürükledi, coplarla darp ederek gözaltına aldı.

İşçiler uzun bekleyişlerinin ardından gözaltındaki arkadaşlarını alarak yeniden madene gitmek üzere yola çıktılar.

Madenciler bir yıldır mesai üç-

retlerini, şubattan beri de maaşlarını alamıyorlar. Emekli olan madenciler tazminatlarını alamazken işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin de alınmadığı ifade ediliyor. Üstelik bu süreçte 21 işçi de tazminatsız olarak işten çıkarıldı.

İşçiler direnişleri sırasında patronun tuttuğu adamların silahlı saldırılarıyla da karşılaştı, ancak bu saldırılar yıldırım yerine öfkelerini daha da arttırdı.

Yapılan protokole göre üretim 4-12 vardiyası ile yeniden başlayacak. Üretimden satışlar ile önce işçilerin borçları bitirilecek ve borçlar son bulduğunda birer aylık ücret tutarında ikramiye dağıtılacak. Ayrıca işçiler eylemde geçirdikleri günlerde sigortalı sayılacak ve 27 günlük ücret de alınacak.

Bir heyet işçilerin ücret, tazminat ve fazla mesai ücreti ödemelerini denetleyecek.

İşyerinde temsilci seçimleri yapılacak ve sendikanın işyerinde temsilcilik odası açılacak.

Özel İtalyan Lisesi öğretmenleri kazandı: "Çaresiz değiliz, bir araya gelince güçlüyüz"

Özel İtalyan Lisesinde çalışan ve Tez-Koop-İş Sendikasında örgütlü 14 Türkiyeli öğretmenin ücretler ve çalışma koşullarının iyileştirilmesine karşı yürüttükleri grev kazanımla sonuçlandı.

Özel İtalyan Lisesinde Türk öğretmenler, düşük ücret ve çalışma koşullarına karşı 2 Şubat 2026'da başlattıkları grevi, 123. günde, 3 Haziran 2026, kazanımla sonuçlandırdı.

Kazanımların hukukî olarak bağlanmasının ardından öğretmenler okul önünde son basın açıklamalarını yaptı, halay çekti, lokma dağıttılar.

"Öğretmenliğimize kaldığı yerden..."

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Fırat Aydın, 123 gündür okulun önünde sürdürdükleri grevin ardından sınıflarına dönmenin heyecanını yaşadıklarını söyledi:

"Öğretmenler olarak bundan sonra iş yerimizde iş barışının sağlanması, eğitim ve öğretimin daha nitelikli bir şekilde sürdürülebilmesi için çaba harcayacağız. Öğretmenliğimize kaldığı yerden daha büyük bir özveri ile devam edeceğiz."

"Sendikaya üye olmalıyız"

Aydın, özel sektörde çalışan öğretmenlere şöyle seslendi:

"Çaresiz değiliz, bir araya gelince güçlüyüz, örgütlü olunca güçlüyüz. Birlikte olmak ve sesimizi yükseltmek için hiç vakit geçirmeden sendikaya üye olmalıyız."

Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şube Başkanı Selahattin Karakurt ise 123 günlük grevin "Öğretmenler büyük ve sarsılmaz zaferi" olduğunu söyledi.

Varılan uzlaşmanın yalnızca ücretlere ilişkin olmadığını söyleyen Karakurt, anlaşmanın çalışma koşullarını ve mesleki statüyü de güvence altına aldığını ifade etti.

Grevin ardından eğitim sürecinin başlamasıyla birlikte greve katılan 14 öğretmene sistematik baskı ve mobing başladı. İki öğretmenin haksız gerekçelerle iş akitlerinin fesh edildiği açıklandı.

Soma'da madenciler işsizlik sınavında

Yeni Anadolu Madencilik A.Ş. sadece Soma Işıklar sahasında kendisi üretim yapmaktayken, şirketin TKİ'ye karşı vecibelerini yerine getiremediği gerekçesi ile TKİ yönetimi tarafından 8 Mayıs 2026 Soma Işıklar sahasının Soma Kartal Kömür İşletmelerine devredildiği belirtildi. Bu devir kararının ardından Soma'da 9 Temmuz 2026 itibarıyla sahada çalışmakta olan 1362 işçinin işsiz kalacağı da yine şirket yetkilileri tarafından resmî olarak işçilere tebliğ edildi. İşçilerin tazminatlarının

TKİ tarafından ödeneceği açıklandı.

Türk Maden İşçileri Sendikası, "9 Temmuz 2026 itibarıyla mevcut işletmedeki süreç sona eriyor. Resmî olarak herkes işsiz kalıyor. Ancak bizim mücadelemiz tam da burada başlıyor. Asıl mesele tazminat değil, işçinin işine devam edip edemeyeceğidir," dedi. "Biz bölgesel işçi alımına karşı çıktık. Dışarıdan işçi getirilmesine izin vermeyeceğiz. Öncelik burada çalışan 1362 işçidir," diye ekledi.

"Mücadele dersini öğretmenler veriyor!"

Ankara'da mülakat mağduru öğretmenler ile özel sektör öğretmenlerinin TBMM önünde yapmak istediği eyleme polis saldırdı. Eylemin ilk gününde 41, ikinci gününde 21 öğretmen darp edilerek gözaltına alındı.

Milli Eğitim Bakanlığı önüne gitmek üzere 14 Haziran'da Güvenpark'ta toplanan öğretmenlere polis saldırdı.

Parkta kalınan süre boyunca müzakerelere dahi başlamadan yapılan saldırıda 41 öğretmen darp edilerek, yerlere yatırılarak, ters kelepçe ile gözaltına alındı.

Çocuklarına destek için gelen bazı anneler de

polis saldırısıyla karşılaştı.

Milli Eğitim Bakanlığının mülakat uygulaması nedeniyle mağdur edildiğini belirten 1611 öğretmen ile özel sektörde çalışan öğretmenler MEB'in ardından TBMM Çankaya Kapısı önüne gideceklerdi.

Yönlendirildikleri caddelede de sürekli saldırıya maruz kalan öğretmenler Çankaya Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı ve "Korkumuz yok, hakkımızı almadan eve dönüş yok" sloganıyla kararlılıklarını vurguladılar.

Akşam saatlerinde gözaltılarının tamamı serbest bırakılırken Sakarya Caddesi'nde basın açıklaması yapıldı.

Eylemlerinin ikinci gününde Kurtuluş Parkı'nda toplanan öğretmenlere polis daha şiddetli saldırdı. Aynı gün Enerji Otelde kalan öğretmenler ve yakınlarının çıkışına engel olunarak ablukaya alındılar. İkiye bölünmüş olan öğretmenlerin birleşme çabaları ancak akşam saatlerinde gün içinde gözaltına alınan 21 öğretmen de serbest bırakıldıktan sonra gerçekleşti.

"Patronların bakanı Yusuf Tekin"

İkinci gün saldırılarının ardından öğretmenler açlık grevine başlayacaklarını duyurdular ve akşam saatleri itibarı ile açlık grevleri eylemi sendika il binası önünde yapılmaya başlandı. Öğretmenlerin seslerini duyurmak için kamuoyuna açık park vb. diğer alanlara gitmelerine izin verilmiyor.

Gençleri, yarattıkları tarikat,

patron ve çetelerin düzenine mahkûm ederek ucuz iş gücü hâline getiren Saray Rejimi ve onun bakanı Yusuf Tekin, verdiği sözleri tutmadığı için sürecin ve yaşatılan şiddetin sorumlusu olarak nitelendiriliyor.

"Korkumuz yok, hakkımızı almadan eve dönüş yok"

Ne olursa olsun, saldırılar karşısında yılmayacaklarını ve haklarını almadan asla eve dönmeyeceklerini belirten öğretmenler görüşmelerin yapılmasını ve iki yıldır verilen sözler yerine getirilmeye kadar Ankara'dan ayrılmayacaklarını belirtiyorlar.

Son günlerde Ankara'da yapılan eylemlere saldırılar NATO Zirvesine yönelik tatbikat olarak değerlendiriliyor.

Gazetemiz yayına hazırlanırken öğretmenlerin Ankara'daki eylemi devam ediyordu.

Saraçhane'de taşeron İBB işçilerinden eşitlik talebi

İBB'nin taşeron şirketlerinden Platform Turizmde çalışan şoförler, ücret eşitsizliği, uzun çalışma saatleri ve hak gasplarına karşı eylem yaptılar. İşçiler, "eşit işe eşit ücret" ve kadro talebini yinelediler.

İBB bünyesinde cenaze hizmetleri, makam şoförlüğü ve süt dağıtımı gibi alanlarda çalışan işçiler, "eşit işe eşit ücret" ve kadro talebiyle bir araya gelerek taşeron sistemini protesto ettiler. Eylem alanını dolduran yüzlerce emekçi, yıllardır verilen sözlerin tutulmamasına isyan etti.

Eylemde işçiler adına basın açıklamasını okuyan Tüm Taşıma İşçileri Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Ersin Türkmen, kamu hizmeti veren 524 sendika üyesi işçinin yıllardır üvey evlat muamelesi gördüğünü belirterek İBB yönetimine, "Ayrıcalık değil eşitlik istiyoruz," diye seslendi.

45 saat çalışma, yarı ücret

Belediye şirketlerindeki işçilerin haftada 40,

taşeron işçilerinin haftada 45 saat çalıştırıldığı, ücret olarak ise belediye şirketi işçilerinin ücretlerinin yarısını aldıkları, banka promosyonlarından da yararlanamadıkları belirtildi.

İşyerinde yürürlükte olan toplu iş sözleşmesinin uygulanmadığı, ikinci yıl ücret zamlarının eksik yatırıldığı ifade edildi. Gece çalışmasından sayılan saatlerin ücretinin yüzde 10 zamlı ödenmesi gerekirken yaklaşık 8 aydır bu ödemelerin yapılmadığı, ayrıca hafta sonu mesailerinin yüzde 100 zamlı olması gerekirken yüzde 60 olan hafta içi mesai ücreti üzerinden hesaplandığı belirtildi. Aynı araçla aynı göreve giden İSPER çalışanlarına ödenen geçici görev yolluklarının da sözleşmede yazmasına rağmen taşeron işçilere ödenmediği vurgulandı.

İBB Ağaç A.Ş. işçileri direnişte

İBB iştiraki Ağaç A.Ş.'de güvenlik soruşturmasını gerekçesiyle işten çıkarılan işçiler İBB binası önündeki Saraçhane Parkı'nda direnişe başladılar. Ağaç A.Ş., işçiler işe girerken gerekli işbaşı evraklarını verdikleri ve işbaşı yapmalarında bir sakınca görülmemesine rağmen güvenlik soruşturması bahanesi ile işçi kıyımına gitti. DİSK BTO-SEN üyesi olan işçiler 2025 yılından beri devam eden işten atmalara karşı işçi kıyımına son verilmesi ve işlerine geri dönmek için direnişe başladılar.

Ağaç A.Ş. merkezi ve İBB Saraçhane Parkı'nda basın açıklamaları gerçekleştiren işçiler, taleplerinin karşılanması için açlık grevine başlayacaklarını, gerekirse Ankara'ya yürüyerek eylemlerini büyüteceklerini ifade ettiler.

İBB ve Ağaç A.Ş. yönetimi işten atmalarda gerekçe yaptığı güvenlik soruşturmasını valilik talebi olarak gerekçelendiriyor.

CHP ve İBB yönetimi Saray Rejiminin taleplerini yerine getirerek, işçi düşmanlığı ile çıkış yolu bulamaz. 19 Mart'tan bu yana geçen dönem gösteriyor ki Saray Rejiminin saldırıları ancak direnişle durdurulabilir. Saray'la her uzlaşma eğilimi saldırıların artmasına yol açmıştır ve açacaktır.

P&G işçilerinin 12 Mayıs'ta başlattığı grev devam ediyor

Gebze'de bulunan, dünya temizlik ürünleri piyasasının yaklaşık dörtte birini elinde bulunduran ABD sermayeli Procter&Gamble fabrikasında 12 Mayıs'ta başlayan grev bir ayı aşkın süredir devam ediyor. Patronun, işçilerin ürettiği ürünleri ithal ederek grevi kırmaya çalıştığı belirtiliyor.

İşçilerin Lastik İş Sendikası Gebze Şubesinde örgütlü olduğu işyerinde patron ekonomik koşulları gerekçe göstererek ilk altı ay için sadece yüzde 5, diğer altı aylar için de enflasyonun yüzde 40'ını teklif ediyor.

Ürettiği ürünler dünyanın birçok ülkesine satılan P&G işçilerine yoksulluğu, TÜİK'in yalan enflasyonunun bile altında ücret zammı dayatıyor. P&G işçileri ise üretimden gelen güçlerini kullanıyorlar.

Safe Spice'da grev kazanımları

Tek Gıda İş Sendikasının örgütlü olduğu Safe Spice'da toplu iş sözleşmesi 11 Haziran'da, grevin 34. gününde imzalandı.

İzmir Gaziemir'de yer alan Ege Serbest Bölgesi'nde faaliyet gösteren Safe Spice'da çalışan işçilerin 34 gündür sürdürdüğü grev kazanımla sonuçlandı.

Tekgıda-İş İzmir 7 No'lu Şube Başkanı Ömer Atabey, ücret artışlarının 6 aylık enflasyon ve refah payı esas alınarak belirlendiğini ve 2 yılı kapsadığını söyledi.

Sözleşmeyle işçilerin ücretlerinde önemli iyileştirmeler sağlandığını ifade eden Atabey, "İşçilere 200 lira kıdem zammı, 2 bin lira ağır sorumluluk tazminatı ve 200 lira ikramiye artışı verilecek. Brüt ve net ücretlerdeki artışlarla birlikte toplam zam oranı yüzde 60'a ulaşıyor," diye konuştu.

Baharat tohum temizleme, sterilizasyon ve paketleme üretiminin yapıldığı üç fabrika binasında toplam 172 işçi çalışıyor.

İşçiler, son bir yılda performans

ve küçülme gerekçesiyle 40-45 işçinin işten çıkarıldığını, yerlerine ise taşeron ve sendikasız işçilerin alındığını belirterek fabrikada sistematik bir sendikasızlaştırma politikası yürütüldüğünü söylediler.

Son iki yılda sendika ile birlikte ücretlerin yükseldiği ancak 34-35 bin bandında kaldığı söyleniyor.

Örgütlü mücadele kazandırdı

Sosyal haklardaki iyileştirmeler şöyle olacak: İndir-bindir işinde taşeron sokulmayacak, işe alımlarda son 6 ayda çıkarılan işçilere öncelik verilecek.

İşçiler arasında grev karşılığında elde edilen kazanımları yetersiz bulanların olduğu söyleniyor.

Digel Tekstilde sendika yetkisi tanındı

17 Ocak 2025 tarihinde İzmir Gaziemir Ege Serbest Bölgesi'nde bulunan Digel Tekstilde işten çıkarılan işçiler, direnişlerinde 500 günü aştılar.

İşten atılan 15 işçiden 8'i açtıkları sendikal tazminat davalarını kazanarak 16 maaş tutarında tazminata hak kazanırken, ÇSGB, sendikanın yetkisini resmen tanıdı. Yetki sürecinin tamamlanmasının ardından işyeri ile Teksif Sendikası arasında toplu iş sözleşme görüşmeleri başladı.

Kazanımlarda, 506 gün boyunca direnen 15 işçinin kararlılığı ve fabrikada çalışmakta olan üyelerin örgütlü duruşu etkili oldu.

Baskılara, zorlu koşullara ve görmezden gelinme çabalarına rağmen sürdürülen tekstil işçilerinin mücadelesi, örgütlü gücün ve dayanışmanın başarabileceklerini gösteriyor.

Kısa... Kısa...

➡ Mersin Limanı'nda faaliyet gösteren Özgüneş Lojistik bünyesinde çalışan 185 işçi, Tüm Taşıma İşçileri Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle 31 Aralık 2025 tarihinde işten çıkartıldı. İşlerine geri dönebilmek amacıyla başlattıkları eylemleri 156'ncı gününe giren işçiler, liman önünde açıklama yaptılar. Yapılan açıklamada işçiler sendikalı olarak işlerine dönmek için mücadele ettiklerini belirttiler.

➡ Kazancı Holding bünyesindeki Aksa Doğal Gaz Dağıtım A.Ş.'ye bağlı Bursagaz'da DİSK Enerji-Sen bünyesinde örgütlenerek toplu iş sözleşmesi (TİS) yapma yetkisi kazanan enerji işçileri, patronun sendikal hakları tanımaması ve işten atmalara karşı Bursagaz binası önündeki eylemlerine devam ediyorlar.

➡ İzmir Kemalpaşa'da faaliyet gösteren Temel Conta fabrikasında işçiler, düşük ücretler, sendikal hakların tanınmaması ve kötü çalışma koşullarına karşı Petrol-İş Sendikası çatısı altında örgütlenerek 10 Aralık 2024'te greve çıkmışlardı. Patronun grev kırıcılığı yaparak makinaları başka bir ilçeye taşıma girişimlerine rağmen grev 600'lü günlere yaklaşırken kararlılıkla sürdürülüyor.

➡ Türkiye Sağlık ve Sosyal Hizmet İşçileri Sendikası (Sağlık-İş), Ege Üniversitesi Hastanesi yönetiminin işçileri keyfi tutanaklarla bastırmasına, sendikanın görüşme talebine yanıt vermemesine, toplu iş sözleşmesine aykırı davranmasına ve çalışma koşullarındaki eksikliklere ilişkin 16 Haziran'da hastane bahçesinde basın açıklaması düzenledi.

➡ Trendyol Lojistik taşeronu GHZ Lojistik Depolama Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye bağlı çalışan işçiler yaşadıkları sorunların çözümü için DİSK İletişim-İş Sendikasında örgütlendiler. Vardiya ve prim sistemi başlıca sorunları arasında yer alan işçilerle birlikte DİSK İletişim-İş Sendikası Trendyol Ekspres Dağıtım Merkezi önünde 16 Haziran'da yürüyüş ve basın açıklaması düzenledi.

Sömürü makinası Amazon, İşçi Mehmet'i ölüme sürükledi

Dünyanın en büyük ticaret şirketi Amazon'un Tuzla deposunda çalışan MS hastası işçi Mehmet Şahin'i intihara sürükleyen sürecin arkasından ağır çalışma koşulları, sistematik mobbing ve sendikal baskılar çıktı. Yaşananları "iş cinayeti" olarak tanımlayan DGD-SEN, Şahin'in sendika değiştirdiği için hedef alındığını, hastalığını yönetime bildirmesine rağmen kasıtlı olarak ağır bölümlerde çalıştırıldığını ve psikolojik yardım çağrılarının sonuçsuz kaldığını belirterek, intihardan Amazon yönetiminin çalışma rejimini ve iş birlikçi tutum sergileyen sendikayı sorumlu tuttu.

DGD-SEN tarafından yapılan açıklamaya göre, Amazon Depo İşçisi Mehmet Şahin, 9 Mayıs Cumartesi günü intihar etti. Şahin'in, Dok Gemi İş'ten istifa edip dayanışma aidaına

geçmesinin ardından hedef alındığı belirtilen açıklamada, multipl skleroz (MS) hastası olan Şahin'in durumu yönetime yazılı ve sözlü olarak bildirmesine rağmen kasıtlı olarak ağır bölümlerde çalıştırılmaya devam edildiği, peşinden gelen hız baskısı, mobbing ve muhatap bulamama sorunları nedeniyle psikolojik kırılma yaşadığı belirtildi. Şahin'in intihar etmeden önce takım liderine "intiharin eşğine geldiğini" ilettiği, bunun üzerine takım liderinin durumu Amazon danışma hattına bildirdiği belirtilildi. Ancak soruna çözüm getirilmedi.

Yeşilyurt Demir Çelik fabrikasında iş cinayeti: 3 işçi yaşamını yitirdi

Samsun'un Tekkeköy ilçesindeki Yeşilyurt Demir Çelik fabrikasında iş cinayeti yaşandı.

Kutlukent Mahallesi'ndeki çelik fabrikasında akşam saatlerinde 3 işçi elektrik akımına kapıldı. İşçilerden 2'sinin, elektrik onarımı sırasında akıma kapılan çalışma arkadaşlarını kurtarmaya çalışırken akımdan etkilendi.

DHA, 3 işçinin de yüksek gerilim hattından akı-

ma kapılıp kuyuya düştüğünü aktardı. AA ise işçilerin demir çelik fabrikasında atık suyun toplandığı kuyuda su pompası arızasını gidermek için çalışırken elektrik akımına kapıldığı- nı belirtti.

Yaşamını yitiren işçiler; pota ocağı formeni Naci Gezer (46), mekanik bakım formeni Mustafa İnaç (50) ve pota ocağı işçisi Yunus Çekiç (47).

"Bu ülkede patronlar için işçilere karşı her tür suçu işleme özgürlüğü var"

BirTek-Sen Genel Başkanı Mehmet Türkmen'in 4 Haziran 2026 tarihinde Doruk Maden işçilerinin Ankara'da haklarını aldıkları gün yaptığı konuşma metni:

Arkadaşlar dün Beypazarı'nda da maden işlerinin yanındaydık ve şimdi işçilerin büyük çoğunluğu orada. Yürümleri engelleniyor.

Ben cezaevindeyken Doruk Maden işçilerinin mücadelesini oradan izliyorduk. Gerçekten bu ülkede haklarına çökülen, tazminatları, maaşları ödenmeyen ve artık işçilerin haklarına çökmenin bir rutin hâline geldiği bu adaletsiz düzene karşı maden işçilerinin mücadelesi hepimize bir umut olmuştu. Ama gördük ki üç tane koca bakanlığın sözü, garantörlüğünün bile patronların çıkarlarının yanında hiçbir kıymeti yokmuş.

Biz şuna alıştık. Bu ülkede milyonlarca işçinin haklarının, taleplerinin, hayatlarının, ekmeleklerinin, patronların iki dudağı arasına bırakılmasına, patronların insafına bırakılmasına alıştık. Bu yeni değil. Eskiden de bu ülkede işçiler hakları için mücadele ederken karşısında devletin kolluğunu gördük, yasalara gördük, iktidarı gördük. Eskiden de işçiler yeni haklar için mücadele ederken patronların yanında saf tutan iktidara ve devletin kurumlarına alıştık. Ama artık yeni bir durum yaşıyoruz. Şimdi artık patronlar işçilerin haklarına daha kolay çöksün diye; patronlar işçilerin ekmeğine, tazminatına, maaşlarına çökerken, çalarken hiçbir sıkıntı yaşamamasın,

başları ağrumasın, işçiler onlara karşı seslerini bile duyurmasın diye uğraşan bir iktidar var karşımızda. Bakın, bu ülkede yürümek, hak istemek, sendikalı olmak anayasal bir hak diyorlar. Ama bu ülkenin bütün kolluk kuvveti, işi gücü bırakmış birkaç yüz maden işçisi hakkını almasını, bir holding patronu işçilere haklarını vermek zorunda kalmasını diye uğraşiyor.

Artık bu noktaya geldik. Doğrudan bir patron iktidarı, patron devlete dönüşmüş bir gerçekle karşı karşıyayız.

Bu hepimize bir mesajdır. Eskiden bu ülkede işçiler, sendikalar yeni haklar için grev yapardı. Sendikalı olmak için, daha iyi ücret almak için grev yapardı. Buna da engel olurlardı. Ama artık geldiğimiz noktada işçiler yasal olarak zaten açlık sınırının altında olan ücretlerini, tazminatlarını almak için bile yürümek, grev yapmak, direniş yapmak zorunda kalıyor. Sekiz aydır Şık Makas işçileri tazminatlarını almak için direniyor. Temel Conta işçileri bir buçuk yıldır sendikal hakları tanınmasını diye direniyor. Mahkeme kararlarına rağmen.

Bu bir mesajdır. Bize diyor ki iktidar, "Bu ülkede artık işçiler için yasa, hukuk, kanun yok. Bu ülkede patronlar için işçilere karşı her tür suçu işleme özgürlüğü var." Eğer kendi yasalarına uymayacaklarsa, bu yasaları çiğneyen patronlara müdahale edip bu adaletsizliği gidermeyeceklerse o zaman aradan çekilsinler. İşçiler patronlarıyla bildiği gibi hesaplaşsın!

Eğer bu değilse bu, şu demektir. Bu devlet, biz zaten biliyoruz, yıllardır söylüyoruz, bu iktidar patronların,

sermayenin iktidarıdır diyoruz. Bunu biliyoruz. Ama artık bütün Türkiye görüyor. Sadece yeni haklar istemiyor bu işçiler. Mevcut bir yıldır ödenmeyen maaşlarını, tazminatlarını alamıyorlar. Bu ülkede bir tane emekçi bir kuruluş borcunun faturasını ödeyemese hapse kadar atıyor bu devlet. Patronların en ufak bir ricasını emir telakki ediyorlar ama milyonlarca işçinin hakkına çökülüyor ve işçilerin hakkını aramasına bile engel olunuyorsa, işçilerin hakkını savunanlar tutuklanıyorsa artık bu şu demektir, hepimize şu mesaj veriliyor: Bu işçilerin, bu ülkedeki emekçilerin yeni haklar kazanmak için değil, elindeki ekmeğine, hayatına sahip çıkması için bile birlik olmaktan ve direnmekten başka çaresi yok.

Bu ülkede muhalefete yapılan operasyonun da bundan bağımsız olmadığını düşünüyoruz. Bütün bu baskılar, bu ülkede demokrasi ve adalet isteyen herkesi susturmaya dönük bütün bu baskılar, bu ülkede işçi sınıfını köle rejimine mahkûm etmenin, bu düzenin bozulmadan devam etmesinin saldırısıdır. Bunu güvenceye almak istiyorlar. O yüzden herkese sesleniyoruz. Bu ülkede işçilerin ekmeğe mücadelesiyle birleşmeyen, emekçilerin, köylülerin toprağını, doğasını, ekmeğini koruma mücadelesiyle birleşmeyen hiçbir mücadelenin bu ülkede ne adalet ne demokrasi iddiası olamaz. O yüzden maden işçilerinin çağrısına herkesin kulak vermesi gerekiyor. Maden işçileri kazanırsa Türkiye kazanacak, işçi sınıfı kazanacak, diyoruz ve onlar kazanana kadar da biz yanlarında olacağız.

Sermaye vampirdir, işçi kanı emmektedir!

Ekonomi tıklarında, çünkü kârlar büyüyor!

Ekonomimiz uzun zamandır uçuyor bildiğiniz üzere. Çift taraflı bir uçuş ama bu. Zenginlerin, şirketlerin, paradan para kazananların ekonomisi yukarı doğru uçuyor. Bankalar kâr rekorları kırıyor. Sanayide, TÜİK verilerinin de ortaya koyduğu gibi işçi sayıları azalırken özellikle ihracatın etkisiyle kazançlar katlanıyor. Dibi görmüş, kırtasiye giderleriyle yarışan işçilik maliyetleriyle her alanda patronlar tarihlerinin en kazançlı günlerini yaşıyor. Üstelik, teşvikler, işsizlik fonunun yağmalanması, vergi afları... ile süreç katmerleniyor. Diğer yanda işçi ve emekçiler görülmemiş boyutta işsizlik, yoksulluk ve yoksulluk içinde yaşamaya çalışıyor. Gerçek enflasyon yüzde yüz desek kim itiraz edebilir? Bir asgarî ücret, ev kirasına anca yetiyor.

Karpuz dilimle, domates, biber bile taneyle almıyor. Çocuklar okula aç gidip aç dönüyor. Bunun doğal sonucu olarak, her gün daha fazla çocuk okulunu bırakıp işe giriyor. MESEM ve benzeri uygulamalar çocuk emeğinin sömürülmesinin yasal kılıfı oluyor. Çocuk işçi ölümleri artık sıradan, adeta vaka-i adiyeye hâlini alıyor. Son dönemde yaşanan işçi eylemlerinin büyük bölümünü maaş, promosyon, tazminatlarını alamama gibi sebepler oluşturuyor. Kısacası bizim ekonomimiz uçurumun dibine doğru bir uçuş oluyor.

Bu gidişe son verecek olan genel grev-genel direniş hattıdır. Diğer bütün düğümleri çözecek olan da budur.

BİSAM: Açlık sınırı 34 bin 808 TL

Birleşik Metal-İş Sınıf Araştırmaları Merkezi (BİSAM), Mayıs 2026 dönemine ilişkin açlık ve yoksulluk sınırı verilerini açıkladı. TÜİK'in zincir market cari ay internet fiyatları ve BİSAM beslenme kalıbı temel alınarak yapılan hesaplama göre, dört kişilik bir ailenin sağlıklı ve dengeli beslenebilmesi için yapması gereken asgarî gıda harcaması aylık 34 bin 808 TL olarak belirlendi. Bu tutar, açlık sınırını oluşturuyor.

Hane halkı tüketim harcamaları esas alınarak yapılan daha kapsamlı hesaplamada ise yoksulluk sınırı 114 bin 348 TL olarak gerçekleşti. Bu ra-

kam, gıdanın yanı sıra eğitim, sağlık, barınma, ısınma, ulaşım ve eğlence gibi zorunlu kalemleri de içeriyor.

Günlük asgarî gıda harcaması 1.160 TL

Dört kişilik bir ailenin sağlıklı beslenebilmesi için günlük yapması gereken asgarî harcama tutarı ise 1.160 TL olarak hesaplandı.

Günlük bazda yapılan harcama analizine göre, en yüksek maliyetli grup 380,1 TL ile süt ve süt ürünleri oldu. Bu grubun toplam gıda harcaması içindeki payı yüzde 32,8 olarak kaydedildi.

Diğer gruplar şöyle sıralandı:

Meyve ve sebze: 285,34 TL (yüzde 25,6).

Kırmızı et, balık ve tavuk: 297,10 TL.

Et, yumurta ve kuru baklagil (toplam): yüzde 24,3.

Ekmek ve tahıl yüzde 9,3 (ekmek tek başına 86,7 TL).

Diğer ürünler (yağ, şeker, kuruyemiş vb.) yüzde 8.

Bunlara bazı eklemeler yapmak zorundayız. Bir kere kullanılan verilerin önemli bir kısmını TÜİK verileri oluşturuyor ve bildiğiniz gibi hilelidir. Bir başka nokta, marketlerin tarihi geçmiş ürünler için raf açtığı gerçeğidir. Bir diğeri, piyasada giderek çoğalan taklit ürünlerdir. Peynir benzeyen ama peynirden başka her şey olan şeyler mesela. Sadece kokusu sucuğa, salama benzeyen şeyler. Saymakla bitmez. 4 kişilik bir ailenin, ayda bir kere dışarıda adamakıllı bir yemek yemesi, aile bütçesini derinden sarsan bir masraf kapısıdır. Çocukların istekleri bir yerden sonra geçirilen şeylerdir.

Türk-İş'in yaptığı hesaplamaya göre ise Ankara'da yaşayan dört ki-

şilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 35.174,85 TL'ye,

Gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) 114.576,10 TL'ye

Bekâr bir çalışanın "yaşama maliyeti" de aylık 45.488,25 TL'ye yükseldi.

Dar tanımlı işsizlik ile geniş tanımlı işsizlik arasındaki makas açılıyor!

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Merkezinin (DİSK-AR) yayımladığı son dönem işsizlik raporları, TÜİK'in dar tanımlı (resmî) verileri ile piyasanın gerçek durumunu yansıtan "geniş tanımlı" veriler arasındaki uçurumu çarpıcı bir şekilde ortaya koyuyor.

Geniş tanımlı işsizlik 12 milyon sınırında

TÜİK resmî işsizlik oranını (dar tanımlı) %8-8,5 bandında açıklarken, DİSK-AR'ın zamana bağlı eksik istihdamı ve potansiyel işgücünü (iş aramayıp çalışmaya hazır olanları) dâhil ederek hesapladığı geniş tanımlı işsizlik oranı %29,6-29,7 seviyelerine ulaştı.

Geniş tanımlı işsiz sayısı 12 milyon sınırını aşmış durumda. Yani gerçekte her 4 işsizden sadece 1'i resmî verilere yansıyor.

Avrupa ile makas çok geniş

Rapordaki en dikkat çekici kıyaslamalardan biri Avrupa Birliği (AB) ortalamasıyla yapılan analiz: AB ülkelerinde dar tanımlı işsizlik ile geniş tanımlı işsizlik arasındaki fark sadece 6 puan civarındayken, Türkiye'de bu fark 21 puanın üzerine çıkmış durumda. Bu veriyle Türkiye'deki geniş tanımlı işsizlik, AB ortalamasının 2,4 katına ulaştı.

Kadın ve genç işsizliği alarm veriyor

İşsizlikten en çok etkilenen gruplar yine kadınlar ve gençler oldu: Geniş tanımlı kadın işsizliği oranı %39 seviyesine tırmandı (Erkeklerde bu oran %24 civarında). Gençlerde ise neredeyse her iki kişiden biri işsiz ya da eksik istihdam kuskacında.

İstihdamın niteliği düşük

Raporda Türkiye'deki çalışma çağındaki nüfusun durumuna dair yapısal bir analiz de yer alıyor: Çalışabilir durumdaki yaklaşık 66,4 milyon kişinin sadece 22,6 milyonu kayıtlı ve tam zamanlı bir işe sahip. Geri kalan büyük çoğunluk ya işsiz ya kayıtsız (gasp edilmiş haklarla) ya da yarı zamanlı/geçici işlerde çalışıyor.

İşsizlik fonu işsize yarar sağlamıyor

Raporda öne çıkan bir diğer kronik sorun ise İşsizlik Sigortası Fonu'nun verimsizliği:

Resmî işsizlerin bile yaklaşık %84'ü işsizlik ödeneğinden yararlanamıyor. Ağır başvuru şartları nedeniyle yaklaşık 2,5 milyon işsiz bu ödenekten faydalanamadı.

Vergi yükünü işçiler sırtlanıyor!

Yeni vergi yasası meclisten geçti.

Yeni yasaya göre, İstanbul Finans Merkezi (İFM) şirketlerine ve Türkiye'ye yerleşecek yabancı milyar-derlere 20 yıla varan vergi muafiyetleri (sıfır vergi) ve sembolik miras vergisi avantajları sağlandı. Kaynağı belirsiz, kayıt dışı varlıkların çok düşük bir vergiyle (yüzde 0-5) sisteme sokulmasına ve cezalardan muaf tutulmasına olanak tanındı. İmalat sanayi için iki yıl önce getirilen

asgarî kurumlar vergisi oranı yüzde 9'a düşürüldü.

İstanbul Sanayi Odası verilerine göre Türkiye'nin en büyük sanayi şirketi TÜPRAŞ, ikincisi ise Ford Otosan.

TÜPRAŞ, 2025 yılında 830 milyar TL (29,5 milyar TL net kâr) gelir elde ederken, Ford Otosan 831 milyar TL (34 milyar TL net kâr) gelir elde etti. Türkiye'nin holdingleşmiş en büyük ailesi olan Koçların elindeki bu iki şirketin 2025'te ödediği kurumlar vergisi tutarı 2,7 milyar TL.

TÜPRAŞ için 2025'te ödediği kurumlar vergisinin cirosuna oranı yüzde 0,31 (binde 3), Ford Otosan için ise yüzde 0,02 (onbinde 2). Net kâra oranla ise sırasıyla yüzde 8,6 ve yüzde 0,5.

Türkiye'de 22 bin lira asgarî ücretin uygulandığı 2025'te net ücreti yaklaşık 35 bin lira olan bir işçi yıl boyunca toplam 94 bin TL doğrudan vergi (90 bin TL gelir vergisi, 4 bin TL damga vergisi) ödedi.

Şimdi fiilî vergi oranıyla birkaç kıyas yapalım:

İki şirketin fiilî vergi oranı ortalama yüzde 0,16 iken, işçinin fiilî vergi oranı yüzde 17,8 oldu.

TÜPRAŞ ve Ford Otosan işçi sistemiyle vergilendirilseydi, bu şirketlerin şu an ödediklerinden tam 109 kat daha fazla vergi ödemeleri gerekirdi.

Şirketler, bir işçi gibi vergilendirilselerdi ödemeleri gereken toplam verginin sadece yüzde 0,9'unu (yüzde 1'inden bile azını) ödemiş oldular.

1,6 trilyon TL geliri olan iki koskoca holdingin devlete ödediği vergi katkısı, Türkiye'de 2025'te brüt ücreti 44 bin lira olan 28 bin 819 işçi tek başına ücretlerinden kesilen parayla yaptı.

3,1 milyondan fazla işçinin bir yıl boyunca hiç durmadan çalışıp elde ettiği toplam brüt gelir, sadece iki şirketin kasasına girdi. Üstelik bu 3,1 milyon işçi bu gelir üzerinden devlete 295 milyar TL vergi öderken, iki şirket devlete sadece 2,7 milyar TL ödedi.

İşçinin sırtındaki vergi yükü oranı, şirketlerin vergi yükü oranının tam yüzde 10 bin 920'sine (yaklaşık 109 katına) denk geliyor. Yani sistem, işçinin gelirini şirketlerin gelirine kıyasla oransal olarak yüzlerce kat daha ağır vergilendiriyor (Kaynak: Evrensel gazetesi).

Enflasyon: Sil baştan

2026 yılına girerken, Merkez Bankası bir enflasyon hedefi belirledi. Burada bir durumun altını çizmekte fayda var. Tahminden söz etmiyoruz. Zira tahmini ekonomistler de yapar, herhangi bir gazeteci, bir derecelendirme kuruluşu. Hattâ herhangi birimiz yapabiliriz. Bu tahminin bir bağlayıcılığı yoktur, kimsenin hayatına etkisi olmaz. Ama MB hedef koyuyor. Bunu sözüm ona hükûmete bildiriyor. İşte bu hedef milyonlarca işçinin, emekçinin, emeklinin 2026 yılında alacağı zam oranlarını belirliyor. Sonra bir bakıyorsunuz, yüzde 16 olarak belirlenen o hedef daha yılın dördüncü ayında revize ediliyor, yüzde 26 oluyor. Bu hedefin de tutmayacağını biz de hedefi koyunlar da biliyor. Bahane çok. Çare yok. Şimdi revize edilen

enflasyon hedefiyle ücretlerin yeniden ele alınması kaçınılmaz bir ihtiyaçtır. Oysa böyle bir hazırlık bir yana, başında bize "yerel halk" diye seslenen Mehmet Şimşek olan ekonomi yönetimi daha da sıkılaştırmadan bahsediyor. Bunun anlamı ücretler baskılanmaya devam edilecek, kâr oranlarının düşmesine izin verilmeyecek vb.

Enflasyon özü itibarıyla yoksuldan alıp sermayeye vermenin yoludur. Servet transferinin en gözde yöntemi- dir. Tutmayan hedeflerin bedelini ücretleri baskılanan, hayatını idame ettirmek için yüksek faizli kredilere sarılan yoksul halk ödeyecek.

Elbette bunun bir çaresi vardır. Sendikaların yekpare camdan binalarda yayınladıkları basın bildirimleri değildir elbette. Ya da bir ek iş daha aramak olmamalı. Kirası ucuz diye daha kötü bir eve taşınmak, bir öğünü atlamak, çocukları birer birer işe koymak...

Çare, örgütlü direnişi büyütme, şaşan hedeflerin bedelini bizzat egemenlere ödetmektir.

Trafikte bütçe tuzakı!

Ekonomik krizi, zamları ve enflasyonu halkın sırtına yıkan iktidar, bütçe açığını kapatmak için şimdi de gözünü trafiğe dikti. Sürücülere adeta nefes aldırılmayan ceza politikaları, acımasız bir "gelir kapısı"na dönüştü.

Hükûmetin, 2026 yılı bütçesinde trafik cezalarından elde etmeyi hedeflediği 73,3 milyar liralık yıllık hasılat, daha ilk 4 ay dolmadan kâğıt üstünde iflas etti. EDS'ler, yapay zekâlı radarlar ve fahiş zamlarla emekçinin tepesine binen iktidar, ilk 4 ayda halka tam 78 milyar lirayı aşan ceza kesti. Yılın daha ilk üçte birinde, yıllık he-

deften daha fazla ceza makbuzu vatandaşa postalandı.

Kriz kışkacında, asgarî ücretle ve sefalet ücretleriyle hayatta kalmaya çalışan halk, bu cezaların 26,8 milyar lirasını ödemek zorunda kaldı. Yani yıllık bütçe hedefinin yüzde 37'si, henüz ilk 4 ayda emekçinin cebinden zorla tahsil edilerek Hazineye aktarıldı.

Güvenlik gerekçesiyle makyajlanan bu denetim çılgınlığı, açıkça bir soygun düzenine dönüşmüştür. Sermayeden, holdinglerden ve yandaş şirketlerden alınmayan vergiler, otoyollarda adeta pusu kurularak işine, evine giden halkın cebinden haraç kesilir gibi toplanmaktadır. Kamu bütçesinin yükü bir kez daha yoksul kitlelerin omuzlarına yıkılmıştır.

Hazine ve Maliye Bakanlığı verilerine göre nisan ayında bütçe açığı 338,7 milyar TL oldu. Bütçe ilk 4 ayda 758,8 milyar TL açık verdi.

İlk dört ayda verilen yüksek nakit açığında rekor düzeye ulaşan faiz ödemeleri etkili oldu. Hazine'nin bu dönemdeki nakit harcamalarının 5 trilyon 23,3 liralık

bölümünü oluşturan faiz dışı harcamalar önceki yıla göre yüzde 30,2 artış ile yaklaşık enflasyon kadar arttı, başka bir deyişle "reel" olarak yerinde saydı. Buna karşılık faiz ödemeleri yüzde 63'le yıllık enflasyonu ikiye katlayan bir artışla 1 trilyon 115,7 milyar liraya ulaştı. Bunun ilk dört aylık dönemler itibarıyla tüm yılların en yüksek faiz ödemesi olduğu belirlendi.

ekonomileri köleliktir!

Saray Rejiminin muhalefeti dizayn çabası

Saray mutlak butlan istedi, yetkisi olmayan bir yerel mahkeme mutlak butlan kararı verdi ve Bay Kemal yeniden göreve çağrıldı. Her cuma yeni operasyonlar yapılıyor, yapılmaya devam edilecek gibi görünüyor.

CHP'nin 4-5 Kasım 2023'te düzenlenen 38. Olağan Kurultayı ile İstanbul Büyükşehir Belediyesine yapılan operasyondan sonra 6 Nisan 2025'te düzenlenen, Özgür Özel'in yeniden genel başkan seçildiği 21. Olağanüstü Kurultayının iptali istemiyle açılan davada mutlak butlan kararı çıktı.

Saray Rejimi, TC devleti, arkasında NATO mekanizması ile uygun muhalefet dizayn etme çabasıdadır. Bu muhalefeti yürütme görevi, CHP genel merkezinde kendisi için "hain Kemal" sloganları atılan, Saray'ın aparatı olarak görevlendirilen Kemal Kılıçdaroğlu'na verildi. Kendisi, CHP'yi "Ankara'da siyaset yapma" çizgisine geri döndürmek üzere önden genel merkeze

gönderilen polisin biber gazına boğarak binayı basması ve boşaltması sonrası mağdur kahraman edasıyla merkeze girdi.

Genel Merkeze yapılan saldırının ardından binayı boşaltmak zorunda kalan Özgür Özel ve ekibinin buradan 100 kişi olarak Meclise başlattığı yürüyüş, kitleselliği giderek artarak, barikatları aşarak, TOMA'nın üzerine çıkarak 10 bin kişiye ulaştı.

Saray Rejimi, 19 Mart'ta başlayan, CHP'nin kitlesel direniş dalgasının üzerinde yürüyerek ilerlediği muhalefet tarzını istemediği için saldırılarını arttırarak sürdürmektedir.

Bu saldırılar ve muhalefeti esir alma girişimine karşı genel grev ve genel direniş örgütlenmelidir.

Barış Annesi Münibe Koç hayatını kaybetti

Mide kanseri nedeniyle uzun yıllardır tedavi gördüğü hastanede 14 Haziran'da yaşamını yitiren Münibe Koç, Karşıyaka Camisinde kılınan cenaze namazının ardından Karşıyaka Mezarlığına defnedildi.

O nun hikâyesi, alışlagelmişin aksine kendi çocuğunu kaybetmesiyle değil, ailesinin uğradığı cezaevi trajedileriyle başladı.

1980 askerî darbesinde ağabeyinin tutuklanmasıyla Ankara-Erzurum arasında cezaevi yollarına düşen annesi görüş gününde oğluyla Kürtçe konuştuğu için askerlerin oğlunu darp etmesine tanıklık ettikten 8 ay sonra hayatını kaybetti.

Annesinin bu sessiz çığlığını toplumsal bir mücadeleye dönüştüren Münibe Koç, 1995'ten itibaren her platformda en ön safta yer aldı. Baskılara ve gözaltılara karşı, mücadelesinin sembolü olan beyaz tülbentiyle kalıcı bir barışı savundu.

Saygıyla ve minnetle anıyoruz.

Bilgi Üniversitesi bir açık, bir kapalı

22 Mayıs 2026 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanan Cumhurbaşkanlığı kararıyla faaliyet izni kaldırılan İstanbul Bilgi Üniversitesi, gelen yoğun tepkiler ve öğrenci protestoları üzerine geri adım atılarak 25 Mayıs 2026 tarihli kararla yeniden açıldı.

Can Holdinge yönelik başlatılan soruşturma kapsamında kurucu vakfına kayyum atanan İstanbul Bilgi Üniversitesinin faaliyet izni 22 Mayıs'ta kaldırıldı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın onayıyla üniversitenin kapatılmasına karşı öğrenciler, mezunlar ve akademisyenler kampüsün içinde ve İstanbul üniversiteleri öğrencileri kampüs dışında protesto eylemleri düzenlediler.

İçeride, dışarıda eylem

Eylemlere öğrenciler dışında da destek gelirken yabancı olmadığımız şekilde çok sayıda polis kampüs giriş kapılarını barikatlarla kapattı.

Geceyi kampüslerinde geçiren öğrenciler eğitim hakları için herkese dayanışma çağrısı yaptılar. Öğrenciler farklı üniversitelere dağıtılmalarını, akademisyenlerin mağdur edilmesini kabul etmediklerini ve okulu terk etmeyeceklerini belirttiler. Dönem dönem polislerle çatışmalar yaşandı.

Yine bir cuma günü, 22 Mayıs'ta kapatıldığı açıklanan üniversite kampüsünde cumartesi ve pazar günü de eylemler geniş katılımıyla devam etti.

Polis kampüs girişinde destek için gelen öğrencilerin

ve ailelerin kampüse girmelerine engel olurken, içeriye kurulan barikatlarla da öğrencilerin eylem yapması engellenmeye çalışıldı.

Öğrenciler üç gün boyunca yaptıkları açıklamalarda taleplerini şöyle ifade ettiler:

"Kampüs çevresindeki güvenlik ablukasının kaldırılması", "Üniversite bileşenlerinin kampüse serbest erişimi", "Temel ihtiyaçlara erişimin engellenmemesi" ve "Üniversiteyle ilgili karar süreçlerinin şeffaf biçimde yürütülmesi" talep edildi.

"Hayatımıza dair her alanı bizden almaya ant içmişlerin kararını tanımıyoruz, gücümüzü onların aksine meşruluğumuzdan, dayanışmamızdan alıyoruz. Hakikat bunu göstermek, yaşatmak ve büyütmekten ibarettir. Bu güce herkesi davet ediyor, bir adım geri atmayacağımızı ilan ediyoruz."

Eylemlerin ve tepkilerin ardından olsagerek 25 Mayıs'ta üniversitenin faaliyetlerine devam edeceği Resmî Gazete'de yayınlandı.

Eylemlere katılan öğrenci Hafize Çetin basına verdiği röportajında "halk yanılıcı bilgiyi alenen yayma" suçlamasıyla 27 Mayıs'ta gözaltına alındı.

Aynı gün yurtdışı çıkış yasağı ve imza yükümlülüğü olmak üzere adli kontrol tedbirleri uygulanması şartıyla bırakıldı.

Öğrenciler, bu saldırılar karşısında korkup sinmeyeceklerini, bunların karşısında bir arada durmaya, dayanışmaya devam edeceklerini açıkladılar.

Sendikacılar Beştepe'den Cenevre'ye

İşçi, emekçilerin temel örgütleri olan sendika ve konfederasyon temsilcileri 30 Nisan tarihinde Beştepe Sarayı'nda ağırlandıktan sonra 1-12 Haziran tarihlerinde İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlenen ILO konferansına katıldılar.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 1 Mayıs "Emek ve Dayanışma Günü" nedeniyle işçi ve işveren temsilcilerini Beştepe Sarayı'nda kabul etti.

30 Nisan tarihinde gerçekleşen görüşmede konuşan Erdoğan, "Yıllarca istismar edilen, yıllarca hükümetlerin göz ardı, kulak arkası ettiği hususları sizlerle el birliği, gönül birliği içinde hayata geçirdik. Sendikal hakları genişlettik. Örgütlenmenin önündeki engelleri kaldırdık. Toplu sözleşme sistemini güçlendirdik. Çalışanlarımızın pazarlık gücünü artırdık. İş sağlığı ve güvenliği alanındaki tarihi düzenlemeleri devreye aldık. Kamu görevlilerimize toplu sözleşme hakkı tanıdık," dedi.

"Kabul"e katılan 11 yıldır koltuğundan ayrılmayan Türk-İş Başkanı Ergün Atalay, 15 yıldır koltuğunu değiştirmeyen Hak-İş Genel Başkanı Mahmut Arslan, 11 yıldır meslektaşlarını örnek alarak koltuğunu değiştirmeyen Memur-Sen Genel Başkanı Ali Yalçın, 8 yıldır koltuğunu kapmamayı başaran Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Önder Kahveci, 7 yıldır koltukta olan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Yönetim Kurulu Başkanı Özgür Burak Akkol Erdoğan'ı

övme ve fotoğraf çekirme yarışından işçi emekçilerin sorunlarına değinmeye vakit bulamamışlar. Ama haklarını yemeyelim, yaptıkları güzellmelerden her şeyin ne kadar güllük gülistanlık olduğunu görmemek mümkün değil.

Her şey bu kadar güzel giderken ILO konferansına katılmaya gerek var mıydı? 1-12 Haziran tarihleri arasında İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlenen 114. Uluslararası Çalışma Konferansında olmayan işçi, emekçi sorunlarından bahsedilemezdi herhâlde.

Üstelik konferansa 51 kişi ile, en çok işçi temsilcisi (!) ile katılan 10. ülke olmuşuz 171 ülke arasında. Konferansa en yoğun katılım gösteren ülkeler sendikal hakların ihlal edildiği ülkeler olmuş.

İşçi, emekçilere olmasa da ILO turizmüne katkılarının olduğundan kuşku yok.

Üstelik Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhân'ın verdiği resepsiyona katılıp da burada madencilerin, öğretmenlerin, mülakat mağduru öğretmenlerin ülkedeki durumunu, gasbedilen haklarını gündeme getirecek değillerdi.

KYK yurtlarında 3 günde 3 öğrenci intiharı

4 Haziran'da Burdur'da Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi öğrencisi Zehra Kaçar, kaldığı KYK Safahat Kız Öğrenci Yurdunun altıncı katından düşerek yaşamını yitirdi.

6 Haziran'da Kırklareli Üniversitesi öğrencisi Halil İbrahim Gökşen, mezuniyet töreninin ardından kaldığı Ahmet Cevdet Paşa KYK Erkek Öğrenci Yurdunda yaşamına son verdi.

7 Haziran'da İzmir'de Ege Üniversitesi öğrencisi Zeynep Dicle Çalışır, kaldığı KYK yurdundaki odasında ölü bulundu.

Ölümlerin nedenleriyle ilgili bilgi kamuoyu ile yeterince paylaşılmadı. Ölümün aydınlatılması ve nedenlerin şeffaf bir biçimde paylaşılması gerekir.

Bu olay ilk değil. Daha önce de Akdeniz Üniversitesi yerleşkesindeki KYK Yurdunda 2022 yılında kalan Halil

Gülcan, Muhammed Emre Kandemir ve Muhammed Kaya mayıs-haziran aylarında yaşamlarına son vermişlerdi.

Son yıllarda yemek hizmetlerinden güvenliğe, asansör bakımlarından ısınma sorununa pek çok ihmalle gündeme gelen KYK yurtlarında kalan öğrencilerin bunalmaya sürüklenmesi üzücü ama şaşırtıcı değil. Yaşadıkları sorunların ve taleplerinin görünmez hâle getirilmesi gençlerin kendilerine ve yarınlarına olan güvenlerini yitirmelerine sebep oluyor.

Bu üç gencecik hayatı umutsuzluğa, yalnızlığa ve ölüme itenin, içinde yaşadığımız bu sistem olduğunu biliyoruz. Gençlere reva görülen; barınma, geçinme ve gelecek kaygısı altında ezilmek.

Geleceksizlik kader değildir, örgütlenerek, dayanışarak bu saldırılardan daha güçlü çıkacağız.

NATO görevlilerinin konaklama mekânı yurtlar

Yurtlarda yaşamlar kayıp giderken halkların tescilli katili NATO zirvesindeki görevlilerin konaklaması için Ankara'da Beşevler KYK Yurdunun boşaltılması istendi. Öğrencilerin 26-30 Haziran'da terk etmeleri istenen yurtlardaki dolapların da tamamen boşaltılması ve kilitlerinin açık bırakılması talimatı verildi.

Öğrencilere barınma kapılarını kapatarak NATO'ya peşkeş çekiyorlar.

NATO zirvesi için 9,5 milyar lira harcanarak yeniden düzenlenen Etimesgut Havalimanı'nda Trump'ın uçağı rahat insin diye pist de uzatıldı.

NATO zirvesinde görücüye çıkarılacak olan Ayyıldız Karagâhının inşaatı da hızlandırıldı.

Gençleri, emeklileri yemek yemekte zorlanırken, madencileri alacakları için yolları arşınlayıp barikatları yıkarken, sıkılan silahlardan sakınırken bakalım iç savaş örgütü, halkların tescilli katillerinin zirvesi için daha ne kadar para dökülecek.

SARAY REJİMİNE KARŞI KİTLESEL DİRENİŞ

Ülkemizde hemen her gün işçiler coplanıyor, öğrenciler tutuklanıyor, kadınlar her gösteride saldırıya uğruyor, öğretmenler talepleri için eylem yaparken yerlerde sürükleniyor, darp edilerek ters kelepçeyle gözaltına alınıyor.

Ülkenin hapisanelerde yer kalmadığı için yeni hapisaneler planlanıyor. Her gün kadınlar, işçiler öldürülüyor, çocuklar kaçırılıyor.

Ülkenin yarısından fazlası açlık sınırının altında gelirle yaşamak zorunda bırakılıyor.

Saray Rejiminin işçi, emekçi, kadın, genç, emekli ve çocuklara reva gördüğü yaşam budur.

Saray Rejimine karşı inatla ve sabırla işçi sınıfının devrimcileşmesini örgütlemek, direnişi genel grev ve genel direnişle birleştirmek, kitlesel direniş hattını örgütlemekten başka yol yoktur.

Gezi Direnişi anmaları...

İstanbul

31 Mayıs'ta İstanbul Mis Sokak'ta gerçekleştirilmek istenen eylem öncesi şehir yine ablukaya alındı. 1 Mayıs'ta alınan önlemlerden dahi daha sert, daha genel, daha yasakçı bir zihniyetle Taksim'e çıkan tüm yollar bu sefer trafiğe de kapatıldı.

Eylem alanında Taksim Dayanışması üyeleri bir araya geldiğinde, emniyet güçleri tarafından dışarıdan kimsenin alınmayacağı, komitenin açıklama yapıp dağılması tebliğ edildi. Taksim Dayanışması bu öneriyi ve Saraçhane'ye yönlendirme önerisini reddederek dı-

şanda, barikatların arkasında tutulan kitle alana alınmadıkça eylem yapmayacaklarını belirtti.

Kitlenin alana alınmaya başlaması sırasında Kaldıraç Hareketinden gözaltına alınanlar oldu.

Açıklamanın ardından kitle sloganlarla uzun süre dağılmadan barikatların ortasında bekledi. Barikatlar arasından açılan koridorlardan aşamalı geçilerek eylem alanından ayrıldı.

Ankara

1 Haziran'da Gezi Direnişi'nin 13. yılında Kızılay ve çevresi abluka altına alındı, Ethem Sarısülük'ün öldürüldüğü yerde yapılacak anmaya kitlenin ulaşması engellendi. Alanda aile üyeleri ve avukatlar saatlerce durumu protesto eylemi yaptıktan sonra açıklamalarını yaptılar.

Abluka sonrası Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri olarak Konur Sokak'ta basın açıklaması yapıldı.

İzmir

1 Haziran'da Gezi Direnişi'nin 13. yılında Alsancak'ta Gezi'nin umudunu, dayanışmasını ve direnişini büyütme çağrısıyla eylem yapıldı.

Biz Geziciyiz, onlar gidici!

Gezi'de düşene, dövüşene bin selâm!

Nehirden denize özgür Filistin!

Filistin Eylem Komitesinin çağrısıyla Nakba'nın 78. yılında Ankara Kolej Meydanı'nda ve İstanbul Sirkeci'de eylemler yapıldı.

15 Mayıs'ta Ankara'da gerçekleştirilen eylemde, "Hicret" söylemleri altında Filistinlilerin yeniden topraklarından koparılmasına karşı "Nehirden denize özgür Filistin" mücadelesini büyütelim, çağrısı yapıldı.

16 Mayıs'ta İstanbul'da gerçekleştirilen eylemde, Sirkeci postane önünden Eminönü meydanına yürüdü. Filistin halkının varoluş mücadelesinin yanında olduğumuz haykırıldı.

Nakba bitecek, Filistin halkı geri dönecek!

Sumud'a özgürlük, Filistin'e özgürlük

19 Mayıs'ta işgal devleti İsrail'in ablukasını kırmak ve Gazze'ye insanî yardım ulaştırmak amacıyla Akdeniz'de seyreden Küresel Sumud Filosu gemilerinin yeniden saldırıya uğraması üzerine Taksim Tünel Meydanı'nda eylem yapıldı.

Filistin halkı ve dostlarına yönelik siyonist işgal rejiminin sınır tanımaz şiddetine karşı dünya halklarıyla birlikte ayağa kalkma çağrısı yapıldı.

Kurtuluşumuz kitlesel direnişte!

CHP'ye mutlak butlan atanmasına karşı 24 Mayıs'ta İstanbul'da Saraçhane başta olmak üzere çeşitli ilçelerde protesto eylemleri yapıldı.

Bu saldırılarda 1 Mayıs'ta topyekûn Taksim'e gidilmemiş olmasının payı vardır.

Erken seçim çağrıları ile kitlesel direnişi değil de sandığı gösteriyor olmanın payı vardır.

Her gün 1 Mayıs!

Emperyalist savaş, sömürü ve NATO'ya karşı 15-16 Haziran ruhuyla mücadeleye

İşçi Emekçi Birliği olarak 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 56. yılında 16 Haziran'da Cevahir AVM önündeydik.

Eylemde yapılan açıklamalarda şunlara dikkat çekildi:

“Ankara’da özel sektör öğretmenleri sendikası üyelerinin tüm baskı, saldırı ve gözaltılara rağmen hakları için direndiği, Doruk Maden işçilerinin Ankara’da kararlı bir direnişle haklarını aldığı, Özşen Maden işçilerinin bir aylık direnişleri, kendilerini madene kapatmalarının ardından haklarını kazandıkları günlerde bir aradayız.

“Bölgemizi kan gölüne çeviren, Filistin’de soykırım, Lübnan, İran ve Suriye’de katliamlar örgütleyen emperyalistler 7-8 Temmuz’da zirve yaparak, yani savaş ve saldırganlık planları için bir araya gelecekler.

“Zirveye karşı yapılan eylemlere karşı saldırılar da sürüyor. Buna karşı devletin aldığı tutum, işçilere karşı gösterdiği tutumla aynıdır. NATO’ya karşı mücadele

yürüten arkadaşlarımızı gözaltına alıyorlar, tutukluyorlar. Ama mücadele sürüyor.

“Kadınlar, periyodik hâl alan ‘yargı paketleri’ ile nefes alamaz hâle getirilmeye çalışılıyor. Ülkenin dört bir yanı uluslararası tekelere satılıyor, seçilmiş belediye başkanları, vekiller tutuklanıyor, itiraz eden, ses çıkaran herkes susturulmak isteniyor. Evet bir yanda baskı varsa bir yanda da işçiler, emekçiler hakları ve özgürlükleri için direnmeye, sokağa çıkmaya devam ediyor.

“Böylesi bir dönemde, 1970’in Haziran’ında kapatılmak istenen DİSK’i, örgütlerini savunmak için ayağa kalkan işçilerin direnişini hatırlatıyoruz. 15-16 Haziran büyük işçi direnişi ile işçi düşmanı kararların nasıl çöpe atıldığını gördük.

“Bugün de süren direnişler için 15-16 Haziran direnişi yol göstermeye devam ediyor.

“Kendi tarihimizden öğrenerek kazanacağız!”

Uluslararası webinar: Emperyalizm, Savaş ve NATO

NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birliğin örgütlediği “Emperyalizm, Savaş ve NATO” etkinliği online ortamda 13 Haziran tarihinde gerçekleştirildi.

“Emperyalist Savaş ve Bir Savaş Örgütü Olarak NATO” başlıklı birinci oturumda Savaşa Karşı Savaş’tan Axel, Kıbrıs Sosyalist Partisinden Mehmet

Birinci, İşçi Dünyası Partisinden Richie Merino ve NATO’ya Hayır’dan David Swanson yer aldı.

“Savaşın Yansımaları, Halklar ve Dünya Üzerindeki Etkileri” başlıklı ikinci oturumda NATO’ya Karşı Barış İçin Kürüsel Kadın Birliğinden Ulla Klotzer, Climaximo’dan Mariana Rodrigues, akademisyen Amilcar Figueroa ve DKP’den (Alman Komünist Partisi) Dr. Manfred Sohn konuşmalarını gerçekleştirdi.

Türkiye ve Ortadoğu başlıklı üçüncü oturuma İsrail’in Lübnan’a yönelik saldırılarından dolayı Lübnan Komünist Partisi temsilcisi katılmadı. Oturumda İran Komünist Partisinden Samad Almasi, Filistin Halk Kurtuluş Cephesinden Wael Abed, Halkların Demokratik Kongresi adına Suat Gökalp sunum yaptı.

Gözaltı ve tutuklama terörüne karşı açıklama yapıldı

NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik olarak 16 Haziran’da Cevahir AVM önünde “Gözaltılarla, tutuklamalarla, baskılarla NATO karşıtı mücadeleyi engelleyemezsiniz” demek için bir araya geldik.

NATO Zirvesi öncesinde 15 Haziran’da İstanbul’da düzenlenen ev baskınlarında çok sayıda kişi gözaltına alındı. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), Devrimci Gençlik Birliği (DGB), İşçilerin Birliği Derneği ve Mücadele Birliği çevresinden isimlerin hedef alındığı operasyonlara karşı açıklamamızı gerçekleştirdik.

Eylemde yapılan açıklamalarda şunlara dikkat çekildi:

“Emperyalist, siyonist güçler Filistin’den Lübnan’a, İran’dan Suriye’ye, Venezuela’dan Küba’ya bölgemizi, dünyayı kan gölüne çevirirken, bu saldırılara, katliamlara, gözyaşına karşı gelen devrimciler, sokaklarda, meydanlarda baskı ve saldırılarla, tutuklama terörüyle karşı karşıya kalıyor.

“7-8 Temmuz’da Ankara’da yapılacak olan NATO liderler zirvesi öncesinde NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birliğin de bileşenleri olan devrimci güçler, baskı ve tutuklama terörüyle karşı karşıya.

“Ülkesini, halkını, kadınların, gençlerini savununlar olarak bu ülkenin bu halkların savunucuları olarak NATO’yu da emperyalistleri de ülkemizde istemiyoruz diyenler olarak alanlarda mücadelemize devam edeceğiz.”

Forum: NATO ve Emperyalist Savaşa Karşı Mücadeleyi Büyütmeyi Konuşuyoruz...

NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik, 14 Haziran’da NATO ve emperyalist savaşa karşı mücadeleyi büyütmeyi konuşmak için Birleşik Metal İş Kemal Türkler Toplantı Salonu’nda bir forum düzenledi.

Halkların tescilli katili NATO bölgemizden defol!

SERMAYENİN SALDIRILARINA KARŞI ALANLARA

İşçi sınıfına sermayenin saldırıları dünyanın dört bir tarafında devam ediyor. İşçi sınıfının bu saldırılara yanıtları ülkeden ülkeye, bölgeden bölgeye farklı nicelik ve niteliklerde olsa da artarak devam ediyor.

İşçi sınıfı ve emekçilerin öfkesi daha fazla sokakları dolduruyor. Gasbedilen hakları için eylem yapanlardan, ülkesinin satılık olmadığını haykırmak için eylem yapanlara, yoksullaştırma

politikalarından dünyanın emperyalist savaflara çekilmesine karşı direnişlere doğasını, coğrafyasını, dünyasını ve geleceğini korumak için emekçiler alanlarda.

Eylem ve direnişlerden derleyebildiğimiz bazılarını sayfalarımızda yer verdik.

Dünyayı istiyoruz, kırıntıları değil!

BELÇİKA

Belçika'da on binlerce işçi, bir günlük ulusal greve çıktı. Başkent Brüksel'de gerçekleşen eylemlere 70 bin kişinin katıldığı tahmin ediliyor. Grev nedeniyle özellikle hava trafiği ve toplu taşıma ciddi şekilde etkilendi. İşçiler, sağ eğilimli "Arizona koalisyonu" hükümetinin emeklilik, sosyal yardımlar, ücretler ve enerji maliyetlerini etkileyen politikalarına karşı mücadele ediyorlar.

YUNANİSTAN

Yunanistan'da binlerce kamu çalışanı ülke çapında 24 saatlik greve çıktı. Atina'da yüzlerce kişi gösteri yaptı. Öğretmenler, sağlık çalışanları ve devlet memurları greve katılırken, ulaşım çalışanları greve dâhil olmadılar. ADEDY sendikası üyeleri, ücret artışı, artan yaşam maliyetlerine destek, iş sağlığı ve güvenliği iyileştirmeleri ve kalıcı sözleşmeler talep ediyorlar.

İRLANDA

İrlanda Ulusal Ambulans Servisi çalışanları, ücret ve çalışma koşulları nedeniyle önce iş yavaşlatma eylemi yaptı, ardından 24 saatlik greve çıktılar. Sendikalar, iş yükü ve sorumluluklara uygun ücret talep ediyor.

İNGİLTERE

İngiltere'de Kraliyet Donanma Destek Filosu çalışanı sivil denizciler, ücret ve çalışma koşulları nedeniyle greve çıktılar. Emekçiler, ücret adaletsizliği, çalışma koşulları ve asgari ücret yasalarına uyum konusundaki anlaşmazlıklar nedeniyle 2026 yılı başından itibaren çeşitli grev ve iş bırakma eylemleri gerçekleştiriyorlar.

Yaklaşık 600 Cambridge Üniversitesi çalışanı, yaşam maliyeti ve ücret eşitsizliği nedeniyle greve çıktı.

PORTEKİZ

Portekiz'de on binlerce işçi 3 Haziran'da greve gitti. 24 saatlik grev boyunca hastanelerden okullara, demiryollarından havalimanlarına, kamu dairelerinden fabrikalara pek çok sektörde iş durdurdu. Grev kararı, hükümetin 2025 ortalarında sunduğu "çalışma reformu" nun bakanlar kurulu tarafından onaylanıp meclise sunulması üzerine alındı. Portekiz İşçi Sendikaları Genel Konfederasyonunun (CTGP-IN) çağrısıyla neredeyse her sektörden işçiler ülke genelinde etkili bir genel grev gerçekleştirildi.

MEKSİKA

Meksika'da öğretmenler ücret artışı ve emeklilik hakları için süresiz grevdeler. Ülke genelinde greve giden öğretmenler polis baskısına ve saldırılara rağmen, 1 Haziran'dan bu yana eylemlerine devam ediyorlar. 2026 FIFA Dünya Kupası'na ev sahipliği yapan üç ülkeden biri olan Meksika'da grevlerini büyük turnuva dönemine denk getiren öğretmenler, "Çözüm yoksa top dönmeyecek" sloganını yükseltiyorlar. Meksika işçi sınıfı, kemer sıkma politikalarıyla, yoksullukla, uyuşturucu kartelleriyle ve derinleşen toplumsal sorunlarla boğuşurken Dünya Kupası hazırlıkları için 3 milyon dolar harcadı.

ENDONEZYA

Endonezya'da öğrenciler yeniden meydanlara çıktılar. Yüzlerce üniversite öğrencisi, 12 Haziran'da başkent Jakarta'da düzenledikleri gösterilerle Prabowo Subianto hükümetinin ekonomi politikalarını protesto etti. Hayat pahalılığının arttığını belirten öğrenciler, son akaryakıt zammına ve kamudaki yolsuzluğa karşı öfkelerini haykırıyorlar. Ayrıca hükümetin bir süredir uyguladığı ücretsiz yemek programının hijyen ve sağlık standartlarını karşılamadığını, dağıtılan yemeklerden yüzlerce kişinin zehirlendiğini ve programın yolsuzluklara kılıf olarak kullanıldığını belirten öğrencilerin tepkisi büyüyor.

Dünya Kupası öncesi Mexico City'de protesto eylemleri

11 Haziran tarihinde gerçekleşen Dünya Kupası açılış maçı öncesinde maçın oynandığı Mexico City büyük protesto gösterilerine tanık oldu.

ülkede yaşanan doğa tahribatını protesto etmek için çevre aktivistleri ve ABD destekli uyuşturucu baronlarının katlettiği yakınlarının hesabını sormak isteyenler bir arada idiler.

Bazı medya organlarında “bilet fiyatlarını yüksek bulan halkın protestosu” olarak sunuldu ise de bu eylemler, bu sunum gerçeği hiçbir şekilde yansıtmıyordu. Göstericiler kentin çeşitli bölgelerini işgal ettiler. Ulaşımı engellediler. Meksika polisi sert önlemlerle protestocuları dağıtmak istedi ancak pek de başarılı olamadı. 2026 Dünya Kupası maçlardan daha çok Mexico City’de gerçekleşen protestolarla anılacak.

Protestocuların tek bir amacı yoktu. Farklı amaçlarla toplanan grupların bir araya gelmesi sonucu ortaya çıkan eylemler dizisi gerek hükümet yetkililerini gerekse turnuva organizatörlerini hayli zor durumda bıraktı.

Meksika, gelir dağılımı eşitsizliğinin yüksek olduğu bir ülke. Küçük bir azınlığın zenginliği ile halkın büyük kesiminin sefaleti yan yana burada. Göstericilerin büyük bölümü bu eşitsizliği protesto etmek için toplanmıştı. Maaş artışı talebi ile işçi ve memurlar, yaşam koşullarının iyileştirilmesi talebi ile emekliler,

Şili’de öğrenciler kamusal eğitim hakları için direniyorlar

Şili’de öğrenciler 2006 ve 2011 yıllarında verilen mücadele ile kazanılmış olan eğitim haklarının budanmak istenmesine karşı meydanları doldurdular.

Hükümetin eğitim bütçesinde yapmayı planladığı kesintileri protesto etmek amacı ile Şili Öğrenci Konfederasyonunun çağrısı üzerine 3 Haziran tarihinde başkent Santiago’da düzenlenen mitinge lise öğrenci örgütleri, öğretmenler birliği ve çok sayıda demokratik kitle örgütü destek verdi. “Kamu eğitimi savunulur” sloganı ile toplanan kitle başkanlık sarayına doğru yürüyüşe geçti.

Polis, yürüyüşün izinsiz olduğu gerekçesi ile

kitlenin üzerine göz yaşartıcı gaz ve basınçlı su ile saldırdı. Çıkan çatışmada resmî kayıtlara göre 35 kişi gözaltına alındı. Çok sayıda yaralı var.

Şili’de devlet başkanının açıkladığı Yeniden Yapılanma Yasası üst gelir gruplarından alınan vergileri dört puan düşürmekte buna karşın eğitim bakanlığı bütçesinde 221 milyon \$ tutarında kesinti yapmakta. Bu kesinti ücretsiz yükseköğrenim programlarını tehlikeye atacak mahiyette.

2006 ve 2011 yıllarında verilen mücadele ile elde edilmiş olan ücretsiz yükseköğrenim hakkından vazgeçmeyeceklerini ifade eden öğrenci birlikleri eylemlerini sürdürme kararında.

Fransa’da demiryolu işçileri grevi

Fransa demiryolu işçileri bir günlük grev ile ulaşımda aksaklıklar yaratarak taleplerini dile getirdiler.

Fransa’da dört işçi sendikasının çağrısı ile demiryolu işçileri bir günlük grev gerçekleştirdiler. Grev nedeni ile hızlı tren seferlerinin üçte ikisi yapılamadığı gibi Paris ile banliyöleri arasındaki ulaşımda da büyük aksaklıklar yaşandı. Demiryolu işçileri taleplerini dile getirmek için Paris’te büyük bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Maaşlarının ve çalışma koşullarının iyileş-

tirilmesini talep eden demiryolu işçileri, demiryolu ulaşımının özel sektör şirketlerinin rekabetine açılmasına da karşı çıkmaktalar.

10 Haziran’da greve giden 4 işçi sendikasının (CGT, UNSA, SUD ve CFDT) grev günü başkent Paris’te bir araya gelerek talepleriyle kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi. “Hep Birlikte, Genel Greve” diyen işçiler, demiryolu sektöründe büyüyen sorunlara tepki gösterdi.

Haziran ayının ilk haftasında gerçekleşen grev bir uyarı mahiyetinde. Demiryolu işçilerinin taleplerinin yerine getirilmesine yönelik çalışmalar başlatılmadığı takdirde demiryolu işçilerinin yeni grevlerinin ve diğer işkollarında çalışanların dayanışma grevlerinin birbiri ardına gelmesi bekleniyor.

Arnavutluk’ta turizm projesi karşıtı gösteriler

Arnavutluk’un başkenti Tiran’da ülkenin Zvernec bölgesindeki bir sahil şeridinin ABD başkanı Donald Trump’ın kızı ve damadı ile bağlantılı bir şirkete turizm projesi gerçekleştirmek üzere satılması sonucu başlayan protesto gösterileri iki haftayı aşan bir süreden beri aralıksız devam ediyor.

“Arnavutluk satılık değildir” sloganı İskender Bey Meydanı’ndan başlayarak dalga dalga tüm kente yayılmakta. Başlangıçta sadece Tiran halkının katıldığı gösteriler zaman içinde ülkenin tüm bölgelerinde destek buldu. Farklı bölgelerden gelen göstericilerin de katılımı ile kitlesel bir hâl alan eylemler dizisine Arnavutluk diasporasından da katılımlar oldu. Son olarak

ülkede yaşamakta olan Yunanların da katılımı ile protestoların boyutu daha da büyüdü ve Arnavutluk-Yunanistan sınırına yakın yerleşim bölgelerindeki Yunanistan halkının da desteğini kazandı. Protestolar yaklaşık dört milyar \$ tutarındaki projenin iptali ve projeye onay veren hükümetin istifasına kadar sürecek gibi görünüyor.

Arnavutluk’ta yaşananları sadece bir turizm projesine yönelik protesto olarak değerlendirmemesi gerekir. Yaşananlar küresel emperyalist sistemin sınır tanımaz azgınlığı ve bu sınır tanımazlık karşısında Arnavutluk halkının onurlu direnişini göstermektedir.

Doruk Madencilik işçilerinin direnişi üzerine notlar*

Deniz Adalı

Nisan 2026'da maden işçileri, Eskişehir'den başlayan yürüyüşle Ankara'ya vardı ve burada günlerce süren direnişle, sonuçta işverenden alacaklarını tahsil etmeyi başardılar. Direniş bir kazanımla sonuçlandı. Bağımsız Maden İş Sendikası, aslında işyerinde yetkili olmasa da, direnişi organize etmekte başarılı oldu. Başaran Aksu ve arkadaşları, işçilerin direnişinin kazanımla sonuçlanması için, ciddi bir mücadele yürüttüler.

Bu direniş üzerine tartışmak istiyorum.

Aslında bu konuda birçok görüş ve eylem değerlendirmesi yazılmış durumdadır. Bu görüşler arasında, sol-liberal görüşler de vardır. Aslında bu liberal sol, sol-liberal, reformist görüşlere de vurgu yapmak, bu yazı açısından bir gerekliliktir. Çünkü "benzer" sözler, bir cümle içinde, bir makaledeki ruh içinde aynı anlama gelmeyebiliyor. Her birinden alıntılar yapmayacağız. Sadece öne çıkan kavramlaşmalara, vurgulara değinmek yerinde olacaktır kanısındayım.

Biliniyor, bizim solun liberalleşme ile birlikte, bir kavram merakı gelişir. Bunun bir nedeni Saray Rejiminin baskısı nedeniyle bir çeşit sansürü kendi dillerine uygulamaları (otosansür) olabilir. Mesela işçiler, emekçiler, direnişçiler, gençler, kadınlar vb. yerine "yurttaşlar" demek, aslında kendini bir çeşit sırça köşke çekmek demektir. Mesela diktatörlük yerine, "otoriter eğilimli" demek, belki bu otosansüre bir örnek olabilir. Mesela adam hırsız ve devlet yönetiminde, ona "liyaksiz" derler. Belki bizim solcu aydınlarımız, biraz da ortada olma hâlini yansıtacak kavramları seçmektedirler. Bazıları ise "akademik" bir dilin daha yararlı olacağını düşünüyor olabilir.

Bu nedenle biz burada bazı özel vurguları ele alacağız. Dediğim gibi, tek tek yazarlardan alıntılar yapmayacağım. Ama meraklısı için bir liberal

solcu, uzman akademisyen havasını yansıtan Aziz Çelik'in 3 Mayıs 2026'da BirGün'de yayınlanmış olan makalesini önerebilirim.

Maddeler şeklinde ele almak istiyorum. Sürecin gelişimini, direnişin gelişimini okurun zaten bildiğini varsayıyorum.

1

Madenci direnişi, işçilerin ekonomik hakları için, daha açık olarak işverenden alacakları, ödenmeyen alacakları için başlamıştır. Bu anlamda başlangıç noktası ekonomiktir. Ama buna "pür ekmek kavgası", "pür ekonomik mücadele" demek doğru değildir.

Ülkemizde işçilerin işverenden alacakları oldukça kabarık bir dosyaya işaret eder. Bu aslında devletin kimin

devleti olduğu konusunda durumun çıplak gözle görülmesi anlamına gelir. Birçok kapitalist ülkede işçilerin ekonomik alacakları bu boyutta bir sorun değildir. Çünkü o ülkelerde egemenler, kapitalistler, bunu mahkeme süreçleri dışında

hâlledebilmektedir. Ama Saray Rejimi koşullarında, özellikle Saray'a yakın işverenler için bu borçlar ödenemektedir. Bu sadece işçi alacakları için geçerli bir konu değildir. Asgarî ücrete bakın ya da her grevin yasaklanmasına bakın, durumu görmek mümkündür. Bu nedenle, "Türkiye'de iş yargısı maalesef işçilerin lehine işlememektedir," demek, muhalif olmak bile değildir. "Maalesef" sözü, Türkiye'de yaşadığı hâlde aklı burjuva demokrasisine bağlı yaşama hâlidir.

Doruk Madencilik işvereni, 3 milyon dolarlık düğün yapmakta, devletten özelleştirme ile aldığı gümüş madeninin içinde yer alan gümüşleri satarak, aldığının iki katı para kazanmaktadır. Saray ile yakındır ve buna güvenerek işçilerin alacaklarını ödemediştir.

Bu koşullarda işçiler, ya alacakla-

rından vazgeçeceklerdi ya da direnişi geliştireceklerdi. İkincisini yaptılar ve bu konuda Bağımsız Maden-İş kendilerine öncülük etmiştir.

"Pür ekmek kavgası" ya da "pür ekonomik mücadele", doğru bir kavram değildir.

Birincisi, işçi sınıfının kapitalistlere karşı mücadelesi, ya da sınıf mücadelesi, birçok mücadele biçimini içerir. Ekonomik mücadele ve siyasal mücadele bu savaşımın biçimlerindedir. Ve bu mücadele biçimleri arasında "pür" gibi ayrılacak duvarlar yoktur. Hiçbir mücadele "pür" olmaz.

İkincisi, bazı dönemlerde ekonomik mücadele olarak adlandırılacak bir mücadele, mesela hak almak için grev ya da mesela asgarî ücret için gelişen bir eylem, başka bir dönemde ekonomik mücadele olmaktan çıkar. Bu, toplumsal mücadelenin içinde bulunduğu duruma bağlıdır. Diyelim ki kadın cinayetlerine karşı mücadele, normalde, burjuva toplumun yasaları içinde bir hak mücadelesi iken, bugün ülkemizde siyasal niteliklere sahip bir mücadeledir ve kadınlar, haklı olarak "kadın cinayetleri politiktir" diye haykırmaktadırlar.

Asgarî ücret için gelişecek bir grev, gerçekte ekonomik mücadelenin içindedir. Ama diyelim ki bugün, asgarî ücret için bir grev ortaya çıksa, bu doğrudan siyasal mücadele ile bağlantılı hâle gelecektir.

Saray Rejimi, bize anlatıldığı gibi, bir tek adamın iktidarı, onun despotça davranışları demek değildir. Erdoğan'ın cukkasını doldurmak dışında bir konuya karar vermesini bir yana bırakın, birçok karardan haberdar olduğunu bile sanmıyorum. Saray Rejimi, yönetme zorluğu çeken burjuva devletin, olağa-

nüstü örgütlenmesidir. Bu olağanüstü örgütlenme, devletin yeniden örgütlenmesidir ve bu örgütlenme, kendi yasalarını bile dikkate almamaları anlamına da gelmektedir.

Bugün, her ekonomik hak arayışı, siyasallaşmaya başlamaktadır. En sıradan bir eylem, siyasal bir hâl almaktadır. İçinden geçilen koşullar tam da bunu göstermektedir.

Bu nedenle, özü gereği ekonomik bir mücadele olan Doruk Madencilik işçilerinin direnişi, adım adım siyasallaşmıştır. Ankara'da parkta, karşılarında polisi, medyası, yargısı ile tüm devlet çarkını bulmuşlardır.

Kaldı ki, "pür" ekonomik mücadele diyenlerin, siyasal mücadelenin de ne olduğunu, başka mücadele biçimlerinin de neden gerekli olduğunu açıklamaları gereklidir.

Gereklidir, çünkü işçiler neden ve nasıl kazandıklarının bilincinde olmalı ve bundan sonraki süreçte neye ihtiyaç duyduklarını anlamalıdır.

2

Direniş göstermiştir ki, eğer bir örgütlülük varsa, bu bir irade olması anlamına gelmektedir. Ve bu irade, birlikte mücadele etme olanağını, sınımsız kenetlenme olanağını artırmaktadır.

İşçilerin buradaki örgütlülüğü, hem kendi aralarında bir kenetlenmeyi yansıtmaktadır, hem de Bağımsız Maden İş Sendikasının süreçteki önderliğini yansıtmaktadır. Bu ikisinin bileşimi boşuna değildir.

İşçiler bir direniş gerçekleştireceklerse, bir greve çıkacaklarsa, gerçekten

*Deniz Adalı, Kaldıraç Dergisi, Sayı 299, Haziran 2026

bunun nasıl bir mücadele olduğunu, tüm zorluklarını bilerek hazırlanmalıdırlar. Her grev bu nedenle bir muharebedir.

Saray Rejimi, işçilerin, herhangi bir kesimden gelen en sıradan hak arama eylemlerinin karşısına bir devlet terörü ile çıkmaktadır. Bu nedenle işçilerin veya örneğin çevrecilerin ya da mesela öğrencilerin her direnişi, bu gerçeği göz önünde bulundurarak geliştirilmelidir. Bu açıdan, Doruk Maden işçilerinin direnişinde bu ruhu görmek mümkündür. Bu sadece ekonomik zorluklar nedeni ile gerçekleşen bir örgütlülük hâli değildir. Elbette temelinde bu ekonomik durum vardır. Ama direniş, sadece bununla açıklanamaz.

Bağımsız Maden İş, bir mücadeleciler sendika örneğini sunmuştur. Çok değerlidir. Ve bunu sürdürmeleri önemlidir. Bunu sürdürmek, aynı zamanda işçi sınıfının siyasal örgütlenmesinin de önemini kavramalarına bağlıdır. İşçiler kendi deneyimlerinden öğrenirler ve siyasal bir devrimci örgüte ihtiyaçları olduğunu da öğreneceklerdir.

Doruk Madencilik işçilerinin direnişine sendikalar ilgi göstermemiştir. “İlgi” ne demek, direnişten özenle uzak durmuşlardır; onu görmemişlerdir.

Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen gibi sendikaları bir yana bırakalım. Bunlar bir işçi sendikası bile değildir. Bunlar sendikal bürokrasi bile değildir. Bunlar, birer sendika mafyası örgütlenmesidir. Bunların varlığı, işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin geriletilmesinin de ana nedenlerinden biridir. Ve işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin geriliği, işçi sınıfının siyasal olarak devrimci bir örgütlenmesinin olmaması ile bağlıdır. Esas çıkış noktası da buradadır.

Mücadeleciler sendikalar, ilerlemek istiyorlarsa -ki bundan dolayı mücadeleciler sendikalardır-, işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin gelişmesini istiyorlarsa, işçi sınıfının devrimcileşmesini de istemek zorundadırlar.

DİSK ve KESK gibi sendikalar bile, yerlerinden kalkıp Doruk Madencilik işçilerine destek vermemişlerdir. Bu durum “ana akım yetkili sendikaların hantal ve teslimiyetçi yapısı” ile açıklanamaz. Bizim profesörlerimiz, bir söz buldular mı, buna yapışmakta bir köylü gibi davranıyorlar. “Ana akım medya”, Saray medyası, burjuva medya vb. dememek için profesörlerimizin kullandığı bir kavramdır. Böylece medyanın karakterini

tartışmaksızın, bir tarif yapıp, kimi kastettiklerini, onları kızdırmadan ifade etmiş olurlar. Ama “ana akım sendika” tanıtımı nedir? Yetkili sendikaların tümü mü? Oysa ayırım nettir: mücadeleciler sendikalar, uzlaşmacı sendikalar, sendika mafyası.

DİSK ve KESK, kendi mücadele tarihlerinden utanmalıdır. Ankara’da bir direniş var, madenciler orada parkta sınırlı durumdadır ve sendikalar onları görmezden geliyorlar. DİSK, sınıf mücadelesi geliştirecek ve sertleşecek diye İstanbul’dan Ankara’ya taşınmıştır, ama o da ne, direniş onları orada da bulmuştur. Merkezlerini Bodrum’a ya da Fethiye’ye taşımalarıdır.

Şimdi direnişin gösterdiği, örgütlü direnişin nasıl kazandırıcı olacağı, olduğu kadar, aydınlatıcı yönüdür. Sendika mafyası, sendika ağaları, uzlaşmacı sendikacıların gerçek karakterleri de ortaya çıkmıştır. Bu direnişin kazandırıcıdır.

3

Direnişin, her ne kadar sendikalarca ısrarla yok sayılsa da, aldığı bir destek var. Bu destek basın desteği değildir. Bu destek, başta devrimci, sol örgütler olmak üzere, kitle desteğidir. Bu kitle desteği, büyüme eğilimi de göstermektedir. Bu açıdan direniş için büyük bir avantaj anlamına gelmekteydi.

Hem İran’a karşı ABD ve İsrail saldırıları karşısında İran’ın direnişi hem de kriz ve siyasal durum, Saray Rejimi’ni zor duruma sokmuştur. Bu durum, direnişin bir sosyal patlamaya dönüşme potansiyeli demektir. Bu koşullarda gelişen destek, iktidara geri adım attırmıştır.

Dikkat edilsin, işverene değil, iktidara diyoruz. Çünkü işveren Saray’dan emir gelmeden hareket etmemiştir. Zaten her açıdan Saray’ın uzantısıdır.

Şimdi, “pür ekonomik” mücadele denilebilir mi? Elbette değil. Bu kitle desteği ve siyasal tablo, direnişçilerin kenetlenmesi ve sendikanın mücadeleciler bir tutum alması, kazanımın dayanaklarıdır.

4

Bu nedenle direnişin, genel olarak işçi eylemlerini ve daha genel anlamda da tüm direnişleri olumlu yönde etkilemesi mümkündür. Bu potansiyel vardır.

Elbette bu potansiyel hâli, bir enerji ile gerçeklik hâline getirecek olan, büyük sendikalar, sendikal konfederasyonlar değildir.

İşte bu noktada işçi sınıfının devrimci bir siyasal hatta sahip olması, burjuva partilerin destekçisi olmaktan kurtulması, belirleyici önemdedir. Bu nokta reformistlerle biz devrimcilerin, bugün ayırım noktasıdır. İşçi sınıfının siyasal örgütlenmesi olmadan, sendika mafyasının dağıtılması da zordur. İşçi sınıfı devrimci bir rotada, kendi kurtuluşunun yolunu döşemelidir. Bu, sadece işçilerin görevi değildir, devrimci işçilerin, öncü işçilerin ve devrimcilerin (aydın ya da öğrenci) görevidir. Devrimciler, işçilerle daha yoğun bir bağ kurmalı ve işçi sınıfı içinde fabrikalarda örgütlenmelidir.

Kimsenin madencilerin Ankara’daki direnişinden aşırı ya da “ajitatif” sonuçlar çıkardığı yok. Zaten ne demektir “ajitatif sonuçlar çıkartmak”? Mesela devrimci örgütlenmenin önemini vurgulamak mıdır? Bu “ajitatif” sözü, birilerini rahatsız etmektedir. Oysa ajitatif, harekete geçirici konuşmalardır. Ve doğrusu, birisi ağladığında da ajitatif olabilir, bir tek kelime söylediğinde de, mesele “teşekkürler size” dediğinde de. Uzun 12 Eylül karşı-devrim süreci, ardından Saray Rejimi, bizim solcularımızın Marksist kavramları, işçi

sınıfının mücadelesine ait kavramları tersinden anlamalarına neden olmuş olmalı. Onlar, mesela “demokratik kitle örgütü” demeyi sevmiyorlar, bunun yerine STK gibi renksiz ve burjuva siyasal literatüre ait kavramları çok seviyorlar. Oysa maden işçilerinin direnişi, etkileyicidir, ajitatifdir. Bu diğer işçileri olumlu etkiler, toplumsal direnişi olumlu etkiler. Bir maden işçisi Ankara 1 Mayıs meydanında, kahrolsun sendika mafyası, demiştir. Yerindedir ve ajitatifdir.

Bu tip kavramların arkasına sığınarak, sanki ajitasyon ve propaganda kötü bir şeymiş gibi, sanki ajitasyon ve propaganda burjuvaların yaptığı gibi bir yalan makinası çalıştırmak demekmiş gibi, işçilere öğütler vermek, solculuğun, profesörlüğün verdiği konfor ile kaybolması olsa gerek. Burjuva cephe de, mesela Erdoğan’ın her konuşması ajitasyondur. Kitleleri harekete geçirmeyi hedefler. Tüm burjuva medya, burjuva düzenin propagandasını yapar. Bunların yaptığına bir şey denmeyecek. Ama sıra devrimcilerin, devrimci sosyalistlerin işçileri, kitleleri örgütlemek için onlara gerçeği, tam da eksiksiz olarak gerçeği anlatmasına olumsuzluk atfedilecek ve ajitatif sonuçlar çıkartma nasihatine başvurulacak.

Oysa işçiler, emekçiler, kadınlar, kendi yaşam alanlarını savunan çevreciler, aydınlar, gençler bu direnişten öğrenmeli, sağlıklı biçimde direnişi analiz etmeli ve gelecek için dersler çıkartmalıdırlar.

Kimse bu direnişten hareketle, devrimin vakti zamanının geldiği sonucu çıkartmıyor. Kimse işçi sınıfının devrimcileşme sürecinin yaşanmakta olduğunu ve bunun sınıf savaşımının yükselmesi ve sertleşmesi demek olduğunu görmemezlikten gelmiyor.

Her direniş, her grev, her eylem, ister kazanımla sonuçlansın ister sonuçlanmasın, işçi sınıfı ve kitleler için, direnenler için bir okuldur.

İşçi sınıfı için, sahte dostlarından kurtulmak, sırtına bir kene gibi yapışmış olan bu sendika mafyasını söküp atmak acılı bir süreç olacaktır. İşçi sınıfı, mücadeleciler işçi sendikacılığını, sınıf ve kitle sendikacılığını örgütlemek ve yükseltmek zorundadır. Ve bunun başarılması için, işçi sınıfının en ileri unsurları, ileri işçiler, sınıfın öncüsü olmak üzere, devrimci örgütlenme saflarına katılmak zorundadır.

Varto'da JES nöbeti: Talan projeleri iptal edilene kadar mücadeleye devam

Varto'ya bağlı Çalidere köyünde Amerikan menşeli İğnis Enerji tarafından yapılmak istenen jeotermal enerji santraline (JES) karşı başlatılan çadır nöbeti bir ayı geride bıraktı. Toprağına, suyunu, yaşam alanlarına ve geleceğine sahip çıkan halk mücadelede kararlı.

Varto'dan Bingöl'ün Karlıova ilçesine uzanan geniş coğrafyayı tehdit eden projeye karşı başlatılan nöbete katılan yurttaşlar, alanda bostan ekme çalışması yaptı.

Varto Ekoloji Gençlik Platformu adına açıklama yapan Çağlar Akbal, "Çadır direnişimizin birinci

ayını tamamlarken bir aylık süreç boyunca direniş alanını yalnız bırakmayan, dayanışmasını esirgemeyen tüm köylülerimize, doğa dostlarına ve Varto halkına teşekkür ediyoruz," diye konuştu.

Akbal, "Doğamızı, yaşam alanlarımızı ve geleceğimizi savunma mücadelemiz her geçen gün daha da büyüyerek devam ediyor. Talan projeleri iptal edilene kadar dayanışmayla, kararlılıkla ve umutla mücadelemizi sürdüreceğiz. Yaşamdan yanayız, doğadan yanayız, Varto'dan yanayız," dedi.

Alagöz Madene karşı miting çağrısı yapana para cezası

Doğankent Belediyesi, maden faaliyetlerine karşıtlığıyla tanınan Sekü köyü sakini Mesut Yılmaz'a, 29 Mayıs'ta Görele'de düzenlenen mitinge davet afişleri astığı gerekçesiyle 115 bin lira idarî para cezası kesti.

Cezanın yalnızca afiş asma gerekçesiyle değil, maden şirketine karşı verdikleri mücadelenin sonucu olarak kesildiğini savunan Yılmaz, şunları söyledi:

"Bunun, Alagöz Maden'e karşı gösterdiğimiz tepkilerden dolayı uygulandığının farkındayız. Derelerimizi kurutan, içme suyu kaynaklarımızı kirleten şirkete hemşehrlik beratı vereceksiniz, memleketinin toprağı, suyu için mücadele edenlere bu cezayı vereceksiniz, öyle mi? Biz bu cezayı bir şekilde öderiz ama siz bu memlekete yaptıklarınızın hesabını nasıl vereceksiniz? Bize ceza keserek sesimizi keseceğinizi mi zannediyorsunuz? Bizi yıldıracağımızı mı düşünüyorsunuz? Biz memleketimiz için, gelecek nesiller için mücadele ediyoruz. Siz kimin için mücadele ediyorsunuz?"

Yılmaz, cezaya karşı hukukî yollara başvuracaklarını belirterek, maden faaliyetlerine karşı mücadeleyi sürdüreceğini söyledi.

Maden şirketinin faaliyet alanını genişletme girişimi tepki çekmişti

Alagöz Maden şirketinin, Doğankent ilçesine bağlı Çatalağaç köyündeki faaliyetlerinin ardından Tirebolu ilçesine bağlı Sekü köyü ile Görele ilçesine bağlı Karlıbel köylerinde de faaliyet alanını genişletmek amacıyla başlattığı sondaj çalışmaları, bölgede yaşayan yurttaşların tepkisine neden olmuştu. Sekü köyünde başlayan çevre mücadelesi, kısa sürede bölge halkının geniş katılım gösterdiği eylem ve mitinglere dönüşmüş; maden faaliyetlerinin su kaynaklarına, derelere, tarım alanlarına ve yaşam alanlarına zarar vereceğini savunan yurttaşlar, şirketin bölgedeki çalışmalarına karşı çıkmıştı.

Diyadin'de GES'e karşı çadır nöbeti başlatılacak

Diyadin'e bağlı Satıcılar köyünde Exen Solar Enerji Üretim ve Depolama A.Ş. tarafından kurulmak istenen güneş enerjisi santrali (GES) projesinin tepkilere rağmen tekrar çalışmalarına başlaması üzerine köylüler yeniden direnişe geçtiler.

Köyün en verimli tarım arazileri ile ulaşım yollarının tahrip edilmesi riskli taşıyan proje, DEM Parti İl Genel Meclisi üyelerinin oylarıyla iki kez reddedilmişti. Red kararının ardından şirket Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığına başvuruda bulundu. Bakanlıktan henüz onay çıkmamasına karşın projeyi yapmak isteyen firmanın iş makineleriyle yeniden faaliyete geçtiği öğrenildi.

Şirket çalışanlarının faaliyetlerini derhal durdurmasını isteyen köylüler, yaşam alanlarını korumakta kararlı olduklarını vurguladılar. Ancak yaşanan tartışmanın ardından eylem alanına jandarmalar sevk edildi. Protestoya katılan köylüler, "şirket çalışanlarına kötü davrandınız" denilerek jandarma tarafından ifadeye çağrıldı.

Baskı ve engelleme girişimlerine tepki gösteren köylüler, doğayı ve yaşam alanlarını talan edecek olan GES projesine karşı direnişlerini kararlılıkla sürdüreceklerini söylediler. Köylüler, "Bu hukuksuzluğu kabul etmeyeceğiz, gerekirse burada çadır kurup nöbete başlayacağız," mesajı verdiler.

Karaburun'da Lodos Enerji iş makineleriyle zeytinliklere girdi

Karaburun Yarımadası'nı âdetâ rüzgâr enerjisi santrali (RES) çöplüğüne çeviren Lodos Enerji şirketi, mevcut türbinlerinin yakınına "yardımcı kaynak" adı altında güneş enerjisi santrali (GES) kurmak için hukuku ve doğayı hiçe saymaya devam ediyor.

Daha önce İzmir İl Tarım ve Orman Müdürlüğünden alınan gerçek dışı "marjinal tarım arazi-si" raporlarıyla köylülerin binlerce verimli zeytin ağacını söken şirket, açılan davaların sonuçlanmasını beklemeden 5 Haziran Dünya Çevre Günü'nde yeniden sahneye çıktı.

Jandarma tutanağına yansıyan dozerli tahribat

Hakkında açılan ÇED iptal, tapu iptal, tazminat ve ağaç sökülmesine yönelik ceza davaları sürmesine rağmen, şirket 5 Haziran 2026 günü araziye iş makinelerini sokarak

alandaki zemin düzeltme çalışmalarına başladı. Köylülerden Mustafa Şenbahar'a ait Yayla Mahallesi 163 Ada 37 Parsel'e giren şirket çalışanları, paletli dozerle zeytinlik alanda tahribat yarattı.

Şenbahar'ın 112 acil hattına yaptığı ihbar üzerine bölgeye gelen jandarma ekipleri, şirketin iki farklı noktada çalışma yaptığını tespit etti. Jandarma tarafından imza altına alınan tutanakta, Cumhuriyet Savcısından alınan talimatla arazide yapılan çalışmaların tespit edilerek fotoğraflandığı ve belgelendiği resmi olarak kaydedildi.

Kaynak: Evrensel, ANKA, MA

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza incek ölüm!

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ

yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor!

15-16 Haziran 1970, Anadolu işçi sınıfı tarihinde bir dönemeç noktasıdır. Bazı patronların valizlerini toplayıp uçak bileti ayırtmalarına neden olacak kadar sermaye sınıfına kâbus yaşatan büyük bir işçi direnişidir. Ve işçilerin bir sınıf olarak, örgütlü bir güç olarak harekete geçtiklerinde neler yapabileceğini dosta-düşmana net olarak göstermiştir.

15-16 Haziran'da ne olmuştu?

Türk-İş'in devlet-sermaye yanlısı anlayışı ve tutumu, işçilerin yeni kurulmuş DİSK'e yönelimini hızlandırdı. DİSK'in giderek güç kazanması, sermaye sınıfını önlem almaya sevk etti.

Yürürlükteki Sendikalar Yasası ile Toplusözleşme, Grev ve Lokavt Yasası'nda değişiklik yapan yeni bir yasa tasarısı hazırlandı. Amaç, DİSK'in yetki alabilmesini olanaksız hale getirerek örgütlenmesinin önünü kesmekti.

Dönemin Adalet Partisi ve CHP'den seçilen sendikacı kökenli milletvekillerinin de tam desteğiyle yasa çıktı. Bu DİSK'i fiilen bitirme operasyonuydu, ancak işçiler bu yasayı istemiyordu ve yırtıp atmakta kararlıydılar.

DİSK, yaptığı uyarı ve görüşmelerden sonuç alamayınca 14 Haziran'da yapılan toplantıda eylem kararı aldı.

15 Haziran'da İzmit ve İstanbul'da fabrikalardan dışarı dökülen ve E-5'i kapatan işçilerin öfkesi 16 Haziran'da da sürdü. İstanbul'un her iki yakasında da işçiler iş bırakarak yollara döküldüler. Taksim'de işçilerin birleşmesini engellemek için Galata Köprüsü bile açıldı, ama bu, işçileri durdurmaya yetmedi. İşçiler motorlarla karşıya geçip bir araya geldiler ve Başbakan Demirel'in de bulunduğu İstanbul Valiliğine yürüdüler. Polis ve asker barikatlarını yıkarak aştılar.

Türk-İş üyesi çok sayıda işçinin de yer aldığı, 100 bini aşkın işçinin katıldığı eylemlerde çıkan çatışmalarda üç işçi can verdi. Direniş, DİSK yöneticilerinin yoğun uğraşları ve sıkıyönetimle ancak sona erdirildi. İşçiler işe geri döndüğünde, 4 bin işçi önderi işten atıldı. Ancak tepkinin büyüklüğü, yasanın Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesini sağladı.

Bugün de sınıf mücadelesinde izlenecek yola ışık tutan 15-16 Haziran direnişi, Anadolu işçi sınıfı tarihinin en büyük işçi direnişi olarak kayıtlara geçti.

15-16 Haziran'dan Gezi Direnişi'ne...

Bu topraklarda egemenlerin korkulu rüyası hâline gelen bir diğer büyük direniş 2013 Haziranı'nda patlayan "Gezi Direnişi"dir. Bir "yeter artık" isyanı...

Direniş tüm ülkeye yayıldı, milyonlarca insan katıldı. Ve o günden sonra hiçbir şey eskisi gibi olmadı. İsyân, toplumun üzerine örtülen ölü toprağını savurdu. Korku duvarları yarıldı. Halkı koyun sürüsü olarak gören egemenlerin dengesi bozuldu. İsyân özgürleştirdi. İşçi ve halklara düşman katiller, gencecik fidanlarımızı bu isyanın bedeli olarak bizden aldılar.

O gün eksik olan yeterince örgütlü olmamamızdı, bugün eksik olan da budur. Örgütsüz olmanın kölelik demek olduğunu biz işçilerden daha iyi kim hissedebilir ki!

Saray Rejiminin içine battığı kriz giderek derinleşiyor. Faturası elbette bize kesiliyor. Hak gasları, işsizlik, saldırılar artarak devam ediyor. İşçi-emekçilerin tek çıkış yolu birleşmek, örgütlü bir güç haline gelerek ekmeği, onuru, özgürlüğü için mücadele etmektir.

15-16 Haziran ruhuyla geleceğimizi kurmaya! Sosyalizm için örgütlü mücadeleye!

Yaşamını işçi sınıfı davasına adanmış bir işçi önderi: KEMAL TÜRKLER

1926 yılında Denizli'de doğdu. 1947 yılında İstanbul Hukuk Fakültesine kaydoldu. Aynı yıl Bakırköy Emayetaş Fabrikasında işçi olarak çalışmaya başladı. 1953 yılında Türkiye Maden-İş Sendikası Bakırköy Şubesi Yönetim Kurulu üyeliğine seçildi.

1954 yılında T. Maden-İş Sendikası genel sekreterliğine, ardından genel başkanlığına seçildi.

13 Şubat 1967 tarihinde ise T. Maden-İş'in 1 No'lu kurucu sendika olarak yer aldığı Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunun (DİSK) genel başkanlığına seçildi.

1963 Kavel Grevi, 15-16 Haziran 1970 Direnişi, 1 Mayıs kutlamaları, DGM Direnişi, Faşizme İhtar Eylemleri gibi Türkiye sendikacılık tarihinin

kilometre taşları denilecek süreçlerin başında yer aldı.

22 Temmuz 1980 tarihinde evinin önünde devletin MHP'li çeteleri tarafından katledildi.

"Elde edeceğimiz başarılar, kazanımlarımızın düzeyi, yine savaştanlık yeteneğimize, örgütlü birliğimize bağlı olacaktır. Sayısız deneyimden geçen Maden-İş üyelerinin bilincine kazanmış bir kural vardır: Ne kadar örgütlü savaşım, o kadar kazanım! Çünkü biliyoruz ki, işbirlikçi tekelci sermaye hiçbir hakkı ihsan olsun diye teslim etmez."

Kemal Türkler, 1979 yılının aralık ayında işçilere böyle sesleniyordu.

Türkler, ömrünü işçi sınıfı davasına adanmış, işçilere olan güvenini hiç

ytirmemiş bir işçi önderiydi. DİSK'in kuruluşundan katledildiği tarihe kadar sınıf sendikacılığı ilkesiyle doğru bildiği yolda yürüdü.

Bugün sendikalarda devlet-sermaye güdümlü uzlaşmacı anlayışlar hâkimdir.

İşçilere ait olan sendikalar büyük oranda bu anlayışa sahip asalakların işgali altındadır. Bunlardan kurtulmak, ancak sınıf bilinçli öncü işçilerin, Rıza Kuas, Kemal Türkler, İsmet Demir gibi yaşamını sınıf davasına adanmış, mücadeleci, dürüst sendikacıların çabasıyla mümkündür.

Kavel'leri, 15-16 Haziranları, MESS grevlerini, DGM direnişlerini yaratan Anadolu işçi sınıfı doğru bir önderlikle neler yapabileceğini göstermiştir. Kemal Türkler, sınıfın bağrından çıkan bu önderlerden biridir. 12 Eylül darbesinden 50 gün önce evinin önünde katledildi. Amaç, işçi sınıfı ve kitlelerde moralsizlik yaratmak ve hazırlanan darbeye işçi sınıfına yol gösterebilecek bir önderi yok etmektir.

Unutmayacağız... Kavgaları kavgamızdır!

İşçi Gazetesi / Temmuz 2025

SERMAYENİN VATANI YOKTUR

Hakkı Taşdemir

Barcelona sadece Katalonya bölgesinin en büyük şehrinin değil, dünyaca ünlü bir futbol kulübünün de adı. Bu futbol kulübü stat yenileme, çatı yükseltme ve kapasite artırma projesi ile de anıldı, keşif bedeli 1,45 milyar euro olan devasa bir proje idi bu. Türkiye medyasında projeyi bir Türk firmasının, Limak İnşaatın, gerçekleştirdiği haberi yer aldı günler boyu. Oysa gerçek farklı idi. Proje, Limak Construction Europe S.L. adlı, patronları TC vatandaşı olan bir İspanyol şirketi tarafından gerçekleştirilmişti. Burada önemli olan patronlarının etnik aidiyeti değil şirketin hangi ülkeye ait olduğu idi. 1970'li yıllarda Ankara'da kurulmuş olan Limak adlı şirket AB sınırları içerisinde gerçekleştirilecek ihalelere AB vatandaşı kimliği ile katılmak amacı ile İspanya'da bu şirketi kurmuş ve bu ülkeye milyonlarca € tutarında doğrudan sermaye yatırımı gerçekleştirmişti. Barcelona stat projesinden elde ettiği kazanç, bu ülke ile şirkete vergi avantajı sağlayan Andorra ve Lihtenştayn gibi mikro devletlerde kurulu bankaların kasalarında saklanmakta.

Türkiye kökenli taahhüt firmalarının AB sınırlarındaki yatırımları bu kadarla sınırlı değil.

Ekim 1990'da Almanya Demokratik Cumhuriyeti'nin (ADC) Federal Almanya ile birleşmesi sonrasında ADC bünyesindeki kamu kuruluşları haraç mezat satışta çıktığında Tekfen grubu ülkenin inşaat şirketi HMB'yi satın alıp şirketi TC vatandaşlarının yönettiği bir Alman kuruluşu olarak dizayn etti. HMB 36 yıldan beri bu kimliği ile faaliyet sürdürmekte.

Taahhüt firmalarının ülke sınırları dışındaki doğrudan sermaye yatırımları bu kadarla da sınırlı değil.

Enka grubunun Hollanda ve Rusya'da kurulu şirketleri var. STFA'nın yatırımları daha da fazla Birleşik Arap Emirlikleri'nde, Suudi Arabistan'da ve Hindistan'da doğrudan sermaye yatırımları var.

Bu arada belirtelim. Doğrudan sermaye

yatırımı taahhüt şirketlerinin ihale sonucu almış oldukları işleri kapsamaz. Nedeni de şudur; müteahhit firmaya yer teslimi sonrasında derhal bir avans ödemesi yapılır. Bu avans ile şantiye mobilizasyonu tamamlanır. Ardından işin her aşamasında projenin gerçekleşen kısmının karşılığı ödenir kendisine. İşe başlamadan ödenmiş olan avans yavaş yavaş bu karşılıklardan (hakediş) düşülür. Bu suretle müteahhit cebinden kuruluş harcamandan para kazanır ihale usulü ile aldığı işlerden. Tek masrafı ihaleye katılabilmek için vermiş olduğu teminat mektubunun maliyetidir. Bu da ihale bedelinin yanında dikkate bile alınamayacak bir tutarı ifade eder. Doğrudan sermaye yatırımı ile kastedilen şey, şirketin kendi kaynaklarını harcayarak gerçekleştirdiği yatırımdır.

Taahhüt şirketlerinin söz ederken Cengiz grubu anmadan geçilemez kuşkusuz. Siyasi iktidarın parlattığı yıldızlardan olan bu şirketler topluluğu madencilğe merak salmış, Türkiye dışındaki şirketlerinde madencilğe soyunmuş. Romanya'da Cuprumold Mining S.A. ve Kırgızistan'da Tereksay adlı madencilik şirketlerini kurmuş. Bunun dışında İngiltere'de Iconichem Ltd. adlı bir yatırımları var. Bu şirket kimya sektöründe faal.

Türkiye dışında yatırım yapanlar sadece taahhüt firmaları değil kuşkusuz. Bu alanda güzel bir örnek Çin'de devam etmekte olan üretim. Örnektir FİBA grubunun yatırımları. Nexent Bank söz gelimi 1994 yılında Hollanda'da kurulmuş ve günümüzde 12 ülkede faal bir banka FİBA şirkettir. Bunun dışında Rusya'da 1997'den bu yana faal olan Credit Europe Bank da FİBA grubuna ait. Grup finansal etkinlikler sonucu elde ettiği kazançları da yurtdışı yatırımlarda değerlendiriyor. İsviçre, Romanya, Ukrayna ve Dubai'de gayrimenkul yatırım ortaklıkları var. Bununla da kalmamış Çin'de Star Mall, Moldova'da Shopping MallDova adlı devasa AVM'lerin sahibi ve işletmecisi.

Söz Çin'e gelmişken yukarıda da sözünü

ettiğimiz Tekfen grubuna dönelim tekrar

“Güneş Batır Tekfen Doğar” sloganı ile ampul üreten pazarlayan bir şirketi vardı Tekfen grubunun. İstanbul 4. Levent semtindeki fabrikasında ürettiği ampullerle piyasanın %35'ini elinde tutuyor ve açık ara liderlik ediyordu. Fabrika arazisi değerlendirilince üretimini Gebze'ye taşıyıp fabrika binasını yıkarak buraya zeminden yüksekliği 120 metre olan ancak yer altında da 7 katlı otopark ve hizmet alanları bulunan bir bina (Tekfen Tower) yaptılar. Arazi rantı iyi para kazandırmıştı. 1999 depremini bahane ederek Gebze tesisini de kapatıp üretimlerini Çin'e taşıdılar. Sonra Tekfen adını terk ettiler ancak ampul üretimi sürmekte ve bugün piyasada bulunan Çin malı ampullerin nerede ise tamamı değişik adlarla bu fabrikada üretilmekte. Çin'in Türkiye'ye ihraç ettiği mal oldu TC vatandaşı patronların ürettiği ampuller. Trajikomik.

Unutulmaması gereken bir de Yıldız Holding var (Ülker grubu).

Avrupa, Ortadoğu ve ABD'de önemli bir pazara sahip olan Pladis, Belçika'nın ünlü çikolata markası Godiva, ABD'de önemli bir pazarı olan DeMet's Candy grubun yurtdışı yatırımlarının sadece bir kısmı.

Devam edecek olursak eğer BİM grubunu görürüz Fas'ta, 800 mağazası ile bu ülkenin en büyük perakendeci kuruluşu olmuş.

Eczacıbaşı grubunun İngiltere, Almanya ve Fransa'da, Sabancı grubunun 70 farklı ülkede, Koç grubunun 95 farklı ülkede doğrudan sermaye yatırımları var. Anadolu grubu ise 20 ülkeye yaptığı sermaye yatırımları ile bu kervana katılmış.

Bir özet yapacak olursak Türkiye kaynaklı sermaye gruplarının yurt dışındaki doğrudan sermaye yatırımları toplamı 60,1 milyar \$.

Gayrimenkul yatırımları, banka hesaplarındaki paralar ve borsada işlem gören hisse senetlerindeki paylar bu rakama dâhil değil.

Siyasi iktidar yerli ve milli sermayeden söz ediyor.

Oysa, sermayenin vatani olmaz.

Kanıt mı?

İşte bu yazıdaki veriler.

Tarih geleceğin anahtarıdır!

"Reklam panolarında adı hiç geçmeyen A101 depo işçileriyiz"

Türkiye'nin dört bir yanındaki, 81 ilde ve tüm ilçelerde bulunan mağazalarıyla övünen; her köşe başında "ucuzluk" ve "ulaşılabilirlik" reklamları yapan A101'in ışıklı vitrinlerinin arkasında, devasa lojistik depolarında dönen çarkların hangi bedellerle döndüğünü biliyor musunuz? Bizler, o tırların yüklenmesini sağlayan, paletlerin arasında ömrünü tüketen, reklam panolarında adı hiç geçmeyen A101 depo işçileriyiz. Bugün bu satırları, üzerimize kurulan sistematik baskıyı, mobbingi ve insanlık dışı çalışma koşullarını teşhir etmek için yazıyorum.

A101 depolarında çalışmak, sadece fiziksel olarak bedeninizi tüketmek anlamına gelmiyor; aynı zamanda insanlık onurunuzun her gün amirler ve yönetici-

ler tarafından sınanması anlamına geliyor.

Robot gibi çalışmamız beklenirken ayrıca "beyaz yaka" ile eşit haklara sahip olma isteklerimiz cezalandırılıyor ve performans baskısının yanında büyüme hedefleri ile "evcilleştiriliyoruz".

Özellikle Diyarbakır'da iş bırakan arkadaşlarımız ve Migros'taki kardeşlerimizden sonra sefalet ücretini bize reva görenlerin ne şartlarda yaşadığı daha da çok görünür hâle geldi.

A101 yönetimi bilsin ki, depolarınızda yarattığınız bu korku imparatorluğu son-suza kadar sürmeyecek. Bizler sırtımızdan kazandığımız milyonların, yaptığımız kâr rekorlarının bizim alın terimiz ve çalınan gençliğimiz üzerinden yükseldiğini çok iyi biliyoruz.

Mağazalarımızda zaman zaman öğrenci olma hâlimden, zaman zaman çalışılan bölgenin düşük istihdam oranlarından faydalanarak mağaza çalışanlarını hem kasiyer hem temizlikçi hem güvenlik yapıp işçi kardeşlerimizi sömürdüğünüzü çok iyi biliyoruz. Bizim sayemizde kazandığınız parayı bizi sefalet ücretine mahkum ederek resmen kutluyorsunuz. Bunun sonu mutlaka gelecek.

Biz köle değiliz, bu ülkenin tüm yükünü sırtında taşıyan işçileriz. Maruz kaldığımız bu mobbingi, haksız cezaları ve ağır çalışma şartlarını her mecrada teşhir etmeye, yan yana gelmeye ve hakkımız olanı alana kadar sesimizi birlikte yükseltmeye devam edeceğiz. Tüm A101 işçilerini bir araya gelmeye davet ediyoruz.

İşçi Gazetesi Okuru Bir A101 İşçisi

İŞTEN Mİ ATILDIN

HAKLARINI MI ALAMADIN

MOBBİNGE Mİ UĞRUYORSUN

ZORLA MESAI Mİ YAPTIRILIYOR

SENDİKALI OLMAMAN İÇİN BASKI MI YAPILIYOR

tüm soruların için;

İŞÇİ-SEN'E ULAŞ!

0531 796 1917

iscisen1 @iscibirliklerisendikasi @istanbulbik@gmail.com

İŞÇİ BİRLİKLERİ SENDİKASI (İŞÇİ-SEN)

Kordonboyu Mah. Hürriyet Cad. Hakkı Bey İş Hanı No:54/17 Kartal

BİR GEMİCİ TÜRKÜSÜ

Rüzgâr,
yıldızlar
ve su.
Bir Afrika rüyasının uykusu
düşmüş dalgalara.
Işıltılı, kara
bir yelken gibi ince
direğinde geminin.
Geçmekteyiz içinden
bir sayısız
bir uçsuz bucaksız yıldızlar âleminin.

Yıldızlar
rüzgâr
ve su.
Başüstünde bir gemici korusu
su gibi, rüzgâr gibi, yıldızlar gibi bir
türkü söylüyor,

yıldızlar gibi
rüzgâr gibi
su gibi bir türkü.
Bu türkü diyor ki, «Korkumuz yok!
İnmedi bir gün bile gözlerimize
bir kış akşamı gibi karanlığı
korkunun.»
Bu türkü
diyor ki,
«Bir gülüşün ateşiyle yakmasını
biliriz
ölümün önünde sigaramızı.»
Bu türkü
diyor ki,
«Çizmişiz rotamızı
dostların alkışlarıyla değil
gıcirtısıyla düşmanın

dişlerinin.»
Bu türkü diyor ki, «Dövüşmek...»
Bu türkü diyor ki, «Işıklı büyük
ışıklı geniş ve sınırsız bir limana
dümen suyumuzda sürüklemek
denizi...»
Bu türkü diyor ki, «Yıldızlar
rüzgâr
ve su...»

Başüstünde bir gemici korusu
bir türkü söylüyor;
yıldızlar gibi
rüzgâr gibi,
su gibi bir türkü..

Nâzım Hikmet

"Sömürünün bir parçası olduğumuzu hissettiriyorlar"

Ben Antalya'da yaşayan 12. sınıf bir meslek lisesi öğrencisiyim. İl Milli Eğitimde staj yapıyorum ve üç aydır 8.500 TL olan maaşımı "Tasarruf yapıyoruz" diyerek ödemediler. Zaten bu kadar cüzi bir miktar olan maaşımı üç aydır alamıyorum. Veri Güvenliği Çalıştayı için beş yıldızlı otele 30 milyon ödeme yapan bakanlık aylardır bizim maaşlarımızı yatırmıyor. Sö-

mürünün bir parçası olduğumuzu hissettiriyorlar.

Böyle durumlardan sonra örgütlenmenin ne kadar önemli olduğunu tekrar görme fırsatı buldum. Öğrencilerin birleşerek haksızlıklara karşı ses çıkarmaları çok güzel ve önemli bir şey.

İŞÇİ GAZETESİ

Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç
Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu,
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul **Tel:** 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No.: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL	Beyaz Adam	İZMİR
Kaldıraç Caferağa Mah. Serasker Cad. No: 35 Kadıköy	Bakırköy	Kaldıraç 1469 Sok. No: 128
Sarıgazi AKA-DER Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi	ANKARA	D: 4 Alsancak/Konak
Maltepe Martı Kültür Sanat Kafe Yalı Mahallesi Küçükyalı Cad.	Kaldıraç Konur Sok. No: 17/10	ADANA
Kuyu Sok. No: 1 Maltepe	Kızılay	Adana AKA-DER Kayalıbağ Mah. 26001
Mephisto Taksim-Beşiktaş-Kadıköy	(İmge Kitabevi üstü)	Sok. Özel Sancak Apt.
	Tuzluca Yayı AKA-DER Kültür Merkezi	No: 1 Kat: 6 D: 23
	587 Sok. No: 25/A	
	Tuzluca Yayı/Mamak	

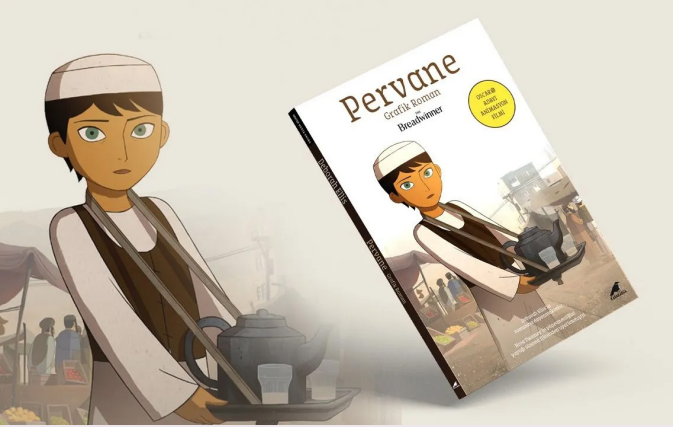
Kadıköy Kitap Günleri 10. kez kitapseverlerle buluştu

Kadıköy Belediyesi tarafından geleneksel olarak düzenlenen Kadıköy Kitap Günleri, uzun bir aranın ardından kapılarını yeniden açtı. En son 2017 yılında tarihi Haydarpaşa Garı'nda düzenlenen ve 325 bin ziyaretçi ve 2 milyonun üzerinde kitap satışıyla rekor kıran etkinlik, bu yıl 10. kez kitapseverlerle buluştu.

Büyük buluşma 12-21 Haziran arasında bu kez Kadıköy Belediyesinin bahçesinde gerçekleştirildi. On gün boyunca süren etkinlikte, 100'e yakın yayınevi stant açarken, edebiyat dünyasının usta kalemleri de imza günleri ve söyleşilerle okurlarıyla bir araya geldi.

Marjane Satrapi'nin ardından: Taliban gölgesindeki "Pervane" Türkçede

Gratik roman dünyasının simge isimlerinden Marjane Satrapi'nin ardından, savaş ve baskı altında büyüyen bir kız çocuğunun hikâyesini anlatan Pervane, raflardaki yerini aldı. Eser, Persepolis okurları için dikkat çekici bir alternatif sunuyor.

Karakarga Yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan Pervane de bu tartışmanın merkezindeki yapımlardan biri olarak öne çıkıyor. Deborah Ellis'in romanından ve aynı adlı ödüllü animasyon filminden uyarlanan grafik roman, Taliban yönetimindeki Afganistan'da yaşam mücadelesi veren küçük Pervin'in hikâyesini anlatıyor.

Kazım Koyuncu'nun hayatı film oluyor

Karadeniz müziğini geniş kitlelere tanıtan ve sevdiren Artvinli sanatçı Kazım Koyuncu'nun hayatı film oluyor. Yönetmenliğini Özcan Alper'in üstlendiği filmde, Koyuncu'yu oyuncu Cem Yiğit Üzümoğlu canlandıracak.

Murat Uyrukulak, Erman Bostan ve Özcan Alper'in yazdığı film için hazırlıklarını sürdüren Üzümoğlu, bir süredir Uğur Baburhan'dan şan eğitimi alıyor. Oyuncunun, Kazım Koyuncu'ya benzetilmesi için ise özel makyaj teknikleri uygulanacağı belirtildi.

Kitap: Tom Amca'nın Kulübesi

Yayınevi: Can

Tom Amca'nın Kulübesi hem dünya edebiyatının klasiklerinden biridir hem de yarattığı toplumsal ve siyasi fırtınalarla ABD tarihine damgasını vurmuş bir romandır. Amerikan toplumunun kölelik konusundaki utanç verici tutumunu acımasızca yargılayan ve siyahların yaşadıkları acıları ayrıntılarıyla gözler önüne seren yapıt 1852'de yayımlandığında büyük tepki almıştı. Amerika'da kölelik kurumunun kaldırılmasında büyük rolü olduğu söylenen bu kitap

köleliğin korkunçluğunu, ahlâkî ve dinî açıdan yanlışlığını, özgürlüğü elinden alınmış insanın çaresizliğini dile getirir.

Yazıldığı dönemin koşulları içinde değerlendirilmesi gereken romanda yazar, köleliği beyazların sorunu olarak ele almış, kölelerin çektiklerini ön planda tutmuş, Tom Amca başta olmak üzere bütün siyahileri ahlâklı, yumuşak huylu, inançla donatılmış kişiler olarak yansıtmıştır.

HARRIET
BEECHER STOWE

TOM AMCA'NIN
KULÜBESİ

Ceviri: TÖLİN NUTKU

can
mark

"Yaşamak Şakaya Gelmez" Hatay'da sahnelendi

Hatay'ın Defne ilçesindeki Güneş Koleji Konferans Salonu'nda sahnelenen Epik Sanat Tiyatrosunun "Yaşamak Şakaya Gelmez" adlı oyunu, yoğun katılımı izleyici karşısına çıktı. Salonun tamamen dolduğu gecede tiyatroseverler duygulu anlar yaşadı.

Nâzım Hikmet'in yaşamını, düşüncelerini ve şiirlerini tiyatro diliyle anlatan oyun boyunca izleyiciler aşk, hasret, umut ve direniş temaları etrafında duygusal bir yolculuğa çıktı.

Uçan Süpürge'de adalet ve direniş perdesi

29. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivalinde kadınların adalet arayışını, savaşın gölgesindeki yaşamları ve kültürel hafızanın yok oluşunu anlatan filmlerle dikkat çekti. Festivalde Orta Doğu'dan Vatikan'a uzanan hikâyeler, kadınların görünmeyen mücadelelerini beyaz perdeye taşıdı.

İŞÇİ GALİP

NATO bizi koruyor!

“Bu NATO toplantısına neden bu kadar karşısın anlamadım,” dedi Ömer. Hedefinde Galip ve çevresinde grup hâline gelen arkadaşları vardı. Bu Ömer, fabrikadaki Saray sözcüsü, yürüyen A Haber gibi bir şeydi. Kalbi irin tutmuş, vicdanı körelmiş bir çeşit yaratık olarak aramızda dolaşıyordu. Normalde Galip pek muhatap olmazdı, çünkü dikkatini algıları açık arkadaşlara veriyordu. Ama bu sefer cepheden ve alenen saldırıyordu.

Galip önce alaycı bir gülümseme ile Ömer’e, “Senin zaten başka türlü düşünmen mümkün değil. Senin kafadaki Dışişleri Bakanı İran’a ABD-İsrail saldırıları sürerken neden direniyorsunuz diye çıkmıştı. Sizin kafa belli oğlum, itaat et, rahat et,” dedi.

Ama Ömer türünün gelişmiş bir versiyonuydu. Devam etti. Etraftaki işçiler pür dikkat dinliyordu. “Tamam da kardeşim bunun NATO zirvesi ile ne ilgisi var? O başka o başka. Hem NATO’nun 5. maddesi bizi koruyor. Bu şemsiyeden çıkılır mı?”

“NATO bu ülkede korusa korusa kendi çıkarlarını korur. NATO dediğin ABD’nin kendisi, emperyalistlerin saldırı aygıtıdır. Bunların korumasından halklara, işçilere bir şey çıkmaz. Sana bir örnek vereyim istersen. Mahalleye bir mafya grubu dadanmış olsun. Bildiğin mahalle işte burası. Herkes işinde gücünde. Esnafları dolaşıyorlar. ‘Bundan sonra bize haraç vereceksiniz, biz de sizi koruyacağız.’ ‘Kimden koruyacaksınız?’ diyen esnafa, çeşitli düşman tarifleri yapıyorlar, hepsi uydurma. Haraç vermeyenlere türlü çeşitli eziyetler başlar. Esnaf başlar haracı ödemeye. Ondan sonra artık o mahallede mafyanın borusu öter.

“Şimdi bu mafya mahalleyi koruyacak ha! Giderek isteklerini artırmaktan başka işe yaramaz bu durum. Bu mudur korumak?”

“İşte NATO’nun bizi koruduğunu söylemek bu kadar yanlış, aptalca ve korkakça bir tutumdur. NATO kurulduğu günden bugüne halklara kan kusturan bir cinayet şebekesinden başka bir şey değildir. Ha, tabii hiçbir zaman onları kible yapanlar eksik olmadı, onların da canı cehenneme.”

Kıssadan Hisse

sermayenin vatani yoktur

Usta, otuz yıl boyunca o devasa dokuma tezgâhlarının sesini bir ninni gibi dinlemişti. Fabrika sahibi ne zaman işçileri toplasa, “Biz bir aileyiz, bu fabrika bu memleketin gururudur,” der, aidiyet duygusunu bir mühür gibi basardı göğüslerine. Usta da vatani, tezgâhın başından yükselen o müşterek alınteri sanırdı. Kazancın azlığına, sırtındaki yükün ağırlığına bu kutsal ninnilerle sabrederdi.

Sonra bir gece, sınırın ötesindeki yoksulluktan beslenen daha ucuz bir pazarın kapısı aralandı sermaye için.

O çok övülen memleket sevdası, sınır çizgisindeki kâr hesabına toslayınca un ufak oldu. Bir gece yarısı, tırlar sessizce yanaştı kapıya. Otuz yıllık emeğin yuvası olan o devasa makineler söküldü, sarmalandı ve sınırın ötesine, daha ucuz alınterlerinin döküleceği o yeni topraklara doğru yola çıktı.

Ertesi sabah işçiler fabrikaya geldiklerinde karşılarında ne bir patron buldular, ne de bir muhatap. Sadece cıvataların söküldüğü yerlerdeki pas lekeleri ve bomboş bir hangarın o soğuk, uğultulu sessizliği kalmıştı geriye.

Usta, o boşluğun ortasında durdu. Bir nesneye, bir ürüne bakmaya ihtiyacı yoktu; gerçeği anlamak için o duvarların âniden gelen sessizliği yetmişti ona. Anladı ki, patronun meydanlarda övdüğü o vatan, sadece yüksek kârların haritasından ibaretti.

İşçinin vatani, toprağa gömdüğü ömrü ve nasırlı elleriydi; sermayenin ise ne kök saldı, bir vatani vardı ne de sınırları. O, sadece kâr marjının pusulasını takip eden, bayraksız ve topraksız bir göçebeydi.

Bizim sermaye de öyle değil mi ya? Ülker çoktan sermayesini yurt dışına taşıdı, Mehmet Cengiz de öyle. Tekstil sektörü arkasında 200 bine yakın işsiz bırakıp ucuz işgücü pazarlarında. Sermaye artı-değer sömürüsü ile kâr ile büyür, hamasi nutuklarla değil.

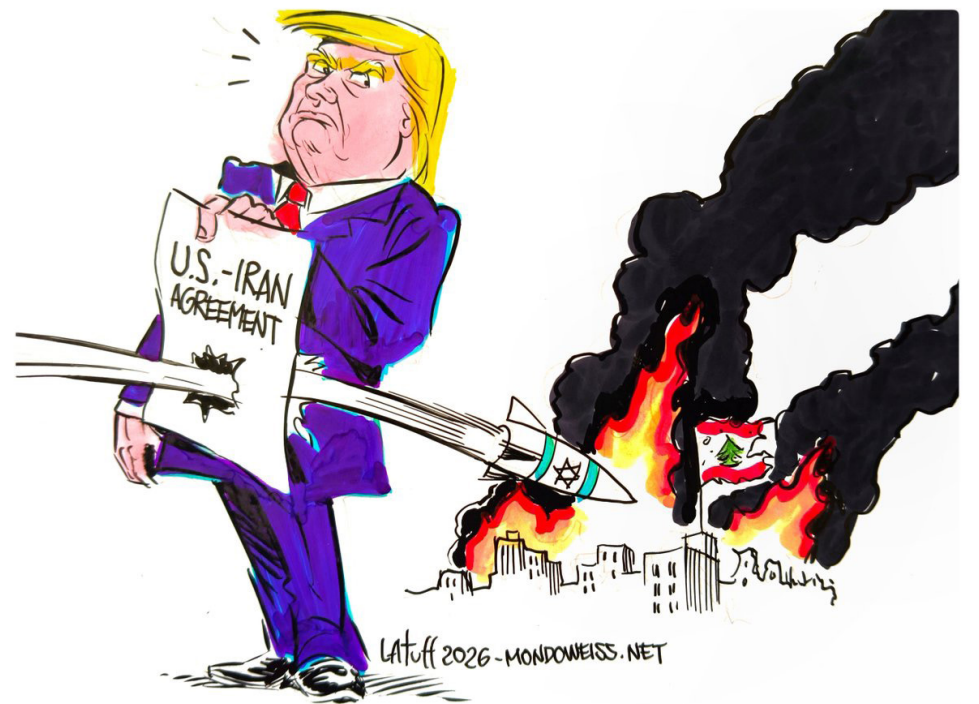
sözlük

nato tedrisatı

TC 1952 yılında NATO’ya girmiştir. NATO’ya üyelikle birlikte, devlet içinde kurulan yeni örgütlenmelerle, halklara düşmanlığı NATO operasyonları eliyle devam etmiştir. Emperyalistlerin savaş makinası NATO sadece askerî alanda var olmakla yetinmeyip ülke içinde akademisyenlerden partilere, mafyadan sanatçılara, gazetecilerden sendikalara kadar örgütlenmeler kurmuştur. Kurulan bu örgütlenmelerle burjuvazinin ve emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda cinayetler, katliamlar gerçekleştirecek tetikçiler ve bu emri gözünü kırpmadan verecek yöneticiler yetiştirilmesi için tedrisattan geçirilmiştir. Bu kadrolar Anadolu’da gerçekleştirilen, katliamların içinde olmuş ve olmaya devam ediyor. 12 Eylül darbesi sonrası Türkiye CIA şefinin, “Bizim çocuklar başardı,” sözü darbecilerin kimin hizmetinde ve kimin tedrisatından geçtiğinin açık itirafıdır.

Hiç kimseye benzemez halkını satanın korkusu.

ayın karikatürü

LATUFF 2026-MONDOWEISS.NET